

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: 58Csp/27/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1423205518
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Alžbeta Strajňáková PhD.
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2025:1423205518.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV sudkyňou JUDr. Mgr. Alžbetou Strajňákovou, PhD. v sporovej veci žalobkyne: B. R.S., X.. XX.XX.XXXX, L. Y.F. X. G. XXX, XXX XX Y. X. G., zast.: Advokátska kancelária MARCEL BIZNÁR, s. r. o., so sídlom Bajkalská 31, 821 05 Bratislava, IČO: 36 868 221, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 809,43 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi sumu 809,43 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 6,25 % ročne zo sumy 809,43 Eur od 05.10.2022 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobkyňi sa priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 10.09.2023 sa žalobkyňa voči žalovanému domáhala zaplatenia sumy 809,43 Eur s príslušenstvom. Žalobu žalobkyňa odôvodnila tým, že žalobkyňa uzatvorila so žalovaným poisťovňu č. XXXXXXXXXXXX/X, predmetom ktorej je havarijné poistenie motorového vozidla vo vlastníctve žalobkyne zn. ŠKODA RAPID, ev. č. G., VIN: V. (ďalej len „Vozidlo“). Zmluvné strany sa dohodli, že žalovaný z každej poisťovnej udalosti odpočíta spoluúčasť vo výške 5 % škody na Vozidle,

najmenej však vo výške 150 Eur. K poisťovnej udalosti došlo dňa 19.08.2022 vo Y. X. G.. Príčina vzniku poisťovnej udalosti nie je bližšie známa. Žalobkyňa po príchode k Vozidlu zistila jeho poškodenie. Poistná udalosť bola riadne nahlásená žalovanému a žalovaný ju zaevidoval pod č. XXXXXXXXXXXX. Žalobkyňa si na základe poisťovnej zmluvy uplatnila u žalovaného nárok na poistné plnenie. Opravu Vozidla zabezpečila spoločnosť FOBIS, spol. s. r. o., so sídlom Pri vinohradoch 269/J, 831 06 Bratislava - mestská časť Rača, IČO: 31 379 575 (ďalej len „opravca“). Po nahlásení poisťovnej udalosti opravca vykonal opravu Vozidla. Žalobkyňa následne v rámci likvidácie poisťovnej udalosti predložila žalovanému všetky potrebné doklady vrátane faktúry za opravu Vozidla č. FA XXXXXXXX zo dňa 08.09.2022 na sumu 1.988,12 Eur vrátane DPH. Cena za opravu Vozidla bola určená kalkulačným systémom AUDATEX, a to na základe zápisov o poškodení motorového vozidla. Pri oprave Vozidla boli použité originálne náhradné diely (pokiaľ v kalkulácii nie je uvedené inak) a zároveň bol pri oprave dodržaný technologický postup výrobcu Vozidla. Uvedené skutočnosti vyplývajú z posudku/kalkulácie priloženej k faktúre za opravu, ako aj z osobitného potvrdenia opravcu. V kalkulácii opravcu sú uvedené kódy náhradných dielov, ktoré boli použité pri oprave Vozidla. Žalovaný v rámci likvidácie poisťovnej udalosti nespochybnil nárok žalobkyne na poistné plnenie a k poisťovnej udalosti zaslal žalobkyňi oznámenie o poistnom plnení. Otázka vzniku nároku žalobkyne na poistné plnenie teda nie je medzi stranami sporná (nesporná je otázka existencie

poistnej zmluvy, záväzkového vzťahu, skutočnosti, že na Vozidle došlo k poistnej udalosti, a že žalovaný priznanú časť poistného plnenia žalobkyni uhradil). Sporná je výška poistného plnenia, keďže poistné plnenie bolo zo strany žalovaného znížené s uvedením všeobecného odôvodnenia, z ktorého nie je zrejmé, akým spôsobom bolo poskytnuté poistné plnenie určené. Žalovaný si mal v prípade pochybností po skončení opravy Vozidla obhliadkou preveriť, aké náhradné diely boli použité pri oprave Vozidla (ani predloženie nákupných dokladov k náhradným dielom napokon nedokazuje, že tieto náhradné diely boli skutočne použité pri oprave). Zníženie výsledných cien za opravu Vozidla iba z dôvodu, že opravu Vozidla vykonala nezávislá opravovňa bez zmluvného vzťahu so žalovaným, žalobkyňa považovala za neopodstatnené a účelové. Žalovaný v oznámení o poistnom plnení vychádza z vlastnej kontrolnej kalkulácie opravy, ktorá nepredstavuje výšku primeraných nákladov na opravu Vozidla, keďže udáva iba všeobecné (orientačné) hodnoty, ktoré sa môžu líšiť v závislosti od konkrétnych zadávaných vstupných údajov. Ide o výstup automatizovaného kalkulačného systému, ktorý môže paušálne (odhadom) podľa nastavenia systému stanoviť predpokladanú cenu opravy, avšak nemôže zohľadniť všetky rozhodné skutočnosti k výslednej primeranej a účelnej cene realizovanej opravy poškodeného Vozidla. Výsledná cena opravy v automatizovanom kalkulačnom systéme AUDATEX je závislá od vstupných údajov, a preto výstupy tohto programu nemôžu byť jediným smerodajným kritériom pre určenie výšky poistného plnenia. Kontrolná kalkulácia žalovaného nie je bez ďalšieho objektívnym a už vôbec nie jediným nástrojom pre výpočet výšky primeranej ceny uskutočnenej opravy Vozidla. Žalovaný v oznámení o poistnom plnení uviedol, že pri určení výšky poistného plnenia kalkuloval s cenou normohodiny práce (ďalej len „NH“) vo výške 23 Eur bez DPH/NH, ktorá podľa neho predstavuje priemernú sadzbu NH neautorizovaných servisov v danom regióne a čase. Ďalej žalovaný uviedol, že za primerané náklady na lakovací materiál považuje lakovací koeficient vo výške 100 % a že kalkuloval s lacnejšími alternatívnymi náhradnými dielmi. Žalovaný teda odmieta žalobkyni poskytnúť poistné

plnenie zodpovedajúce cene originálnych náhradných dielov. Pravdepodobným dôvodom je tá skutočnosť, že jej opravca nepredložil k týmto náhradným dielom svoje nadobúdacie doklady. Žalovaný uviedol, že tento jeho výpočet výšky poistného plnenia vychádza zo zápisu o poškodení Vozidla a z kontrolnej kalkulácie vyhotovenej v súlade so zdokumentovaným poškodením Vozidla. Oznámenie o poistnom plnení je formulované dosť všeobecne, zníženie poistného plnenia v ňom nie je riadne zdôvodnené, pričom je evidentné, že sa zníženie poistného plnenia týka aj iných fakturovaných položiek, ktoré žalovaný v oznámení o poistnom plnení vôbec neuviedol. Ak by sa rozdiel medzi kalkuláciami týkal iba jednotkovej ceny práce, lakovacieho koeficientu a ceny náhradných dielov, tak by bol tento rozdiel podstatne nižší. Zápis o poškodení motorového vozidla nasvedčuje tomu, že žalovaný neuznal ako primerané a účelné náklady opravy takmer všetky vedľajšie náklady, keďže v ňom uviedol, že by mal opravca použiť tmel v cene 2 Eur. Opravca pri oprave Vozidla použil tri druhy tmelu spolu v cene 21 Eur bez DPH. Žalobkyňa nemá k dispozícii kontrolnú kalkuláciu žalovaného, ktorú žalovaný použil pri určení výšky poistného plnenia, a preto môže vychádzať len z obsahu zápisu o poškodení motorového vozidla, zo stručných a neúplných tvrdení žalovaného v oznámení o poistnom plnení a z kalkulácie opravcu, ktorá je prílohou faktúry za opravu Vozidla. Oznámenie o poistnom plnení neobsahuje ani len sumárny rozpis rozdielov medzi kalkuláciou opravcu a kontrolnou kalkuláciou žalovaného. Navyše je toto oznámenie zmätočné, keďže v písomnom odôvodnení uvádza ako dôvod zníženia poistného plnenia jednotkovú cenu práce, výšku lakovacieho koeficientu a cenu náhradných dielov, zatiaľ čo podľa prílohy tohto oznámenia by malo ísť iba o rozdiel v jednotkovej cene práce. Takéto oznámenie o poistnom plnení nespĺňa obsahové náležitosti v zmysle § 797 ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), podľa ktorého bol žalovaný povinný riadnym spôsobom a konkrétne vysvetliť dôvody zníženia poistného plnenia. Postup žalovaného pri prešetrovaní poistnej udalosti a závery tohto prešetrovania sú tak značne nepreskúmateľné. Spôsob určenia výšky poistného plnenia je v rozpore so spôsobom obvyklým v obdobných veciach, ako aj s rozhodovacou praxou súdov Slovenskej republiky. Náklady vynaložené na opravu Vozidla nemožno považovať za neprimerané. Skutočnosti odôvodňujúce pochybnosť použitia iných náhradných dielov ako tých, ktoré opravca žalobkyni vyúčtoval, žalovaný v rámci likvidácie poistnej udalosti neuviedol. Dôvody zníženia poistného plnenia preto nie je možné hodnotiť inak ako účelové. Rozdiel medzi nárokom na poistné plnenie podľa ceny opravy Vozidla a poskytnutým poistným plnením vo výške 809,43 Eur si žalobkyňa uplatnila žalobou.

2. Ďalej žalobkyňa uviedla, že žalovaný kalkuloval s jednotkovou cenou práce vo výške 23 Eur bez DPH/NH, zatiaľ čo opravca žalobkyni vyúčtoval jednotkovú cenu práce vo výške 35 Eur bez DPH/

NH. Jednotková cena práce vyúčtovaná opravcom zodpovedá obdobiu, v ktorom bola daná oprava vykonaná, ako aj značke a modelu opravovaného Vozidla. Znížením poistného plnenia pri položke jednotková cena práce z dôvodu, že opravu vykonala nezávislá opravovňa bez zmluvného vzťahu so žalovaným, žalovaný nedovoľuje a bez akéhokoľvek objektívneho ospravedlnenia cenovo diskriminuje nezávislé opravovne bez zmluvného vzťahu s ním. Žalovaný týmto konaním naplňa skutkovú podstatu zneužívania dominantného postavenia na relevantnom trhu podľa § 5 ods. 3 písm. c) zákona č. 187/2021 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení niektorých zákonov, keď pri stanovení výšky

poistného plnenia rozdielnym spôsobom zaobchádza s poistenými v závislosti od toho, či si nechali opravu poškodeného vozidla vykonať v autorizovanej opravovni, v zmluvnej neautorizovanej opravovni žalovaného alebo v nezávislej opravovni bez zmluvného vzťahu s ním. Žalovaný odmieta poskytnúť žalobkyni poistné plnenie zodpovedajúce jednotkovej cene práce vo výške 35 Eur bez DPH/NH, hoci v prípade opráv v autorizovaných opravovniach akceptuje niekoľkonásobne vyššie jednotkové ceny práce. Jednotková cena práce vo výške 23 Eur bez DPH/NH nie je žiadna priemerná sadzba ceny NH na relevantnom trhu opravovní. Žalovaný totiž pri tomto výpočte vychádza z cien dojednaných medzi ním a jeho zmluvnými neautorizovanými opravovňami. Žalovaný sa neoprávneným znížením poistného plnenia zákazníkom opravcu snaží opravcu donútiť, aby aj on vykonával nízkonákladové nekvalitné opravy za minimálnu cenu práce s použitím najlacnejších nekvalitných náhradných dielov a najlacnejších nekvalitných lakovacích materiálov ako jej zmluvné neautorizované opravovne. Pri určení primeranej ceny NH je potrebné vychádzať z celého cenového pásma relevantného trhu opravovní, ktoré tvoria spolu s nezávislými opravovňami aj autorizované opravovne. Pokiaľ opravcom účtovaná cena NH nevybočuje pri zohľadnení obdobia opravy Vozidla, náročnosti daných pracovných úkonov a značky a modelu opravovaného Vozidla z tohto cenového pásma, tak nie je možné tvrdiť, že ide o neprimeranú cenu. Jednotková cena práce vo výške 35 Eur bez DPH/NH je pritom výrazne nižšia ako ceny NH v autorizovaných opravovniach pri porovnateľných opravách. Neexistuje žiadna cenová regulácia, ktorá by určovala horný limit cien NH pre jednotlivé kategórie opravovní. Cenotvorba je výsledkom ponuky a dopytu na relevantnom trhu opravovní, čo by mal žalovaný rešpektovať. Taktiež je bežnou praxou žalovaného, že pri oprave rovnakého motorového vozidla kalkuluje s rôznou výškou cien NH. Z uvedených skutočností vyplýva, že určenie primeranej ceny NH zo strany žalovaného nie je výsledkom odborného posúdenia a nemožno túto cenu NH považovať za cenu určenú objektívnym spôsobom, ale iba za účelový dôvod pre neoprávnené zníženie poistného plnenia. Takéto rozdielne určovanie výšky poistného plnenia v závislosti od toho, ktorá opravovňa vykonala opravu poškodeného Vozidla, je v rozpore aj s čl. 5 nariadenia Európskej komisie č. 461/2010 o uplatňovaní článku 101 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie na kategórie vertikálnych dohôd a zosúladených postupov v sektore motorových vozidiel (tzv. bloková výnimka), z ktorého vyplýva, že všetky opravovne majú rovnaké postavenie a nemožno zvyhodňovať alebo znevýhodňovať, resp. preferovať niektoré z nich, keďže dáva nezávislým opravovniam legislatívne záruky pre vykonávanie značkového servisu. Žalobkyňa v tejto súvislosti poukázala aj na ustálenú rozhodovaciu činnosť Okresného súdu Bratislava I v tejto otázke. Ako príklad žalobkyňa poukázala na odôvodnenie rozsudku Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 25Cb/90/2020 zo dňa 09.06.2021. Z rozdielu medzi kalkuláciou opravcu a kontrolnou kalkuláciou žalovaného je zrejmé, že žalovaný okrem jednotkovej ceny práce neakceptoval ani účelnosť niektorých pracovných úkonov alebo ich akceptoval v kratšom trvaní, o čom sa v oznámení o poistnom plnení vôbec nezmieňuje. Dôvody pre takéto zníženie poistného plnenia nie sú žalobkyni známe. Požiadavka žalovaného na predloženie nadobúdacích dokladov opravcu nemá žiadnu oporu v ustanovení § 799 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je žalovaný oprávnený od žalobkyne vyžadovať iba také doklady, ktoré sú objektívne potrebné pre riadne šetrenie poistnej udalosti. Toto zákonné ustanovenie nemožno interpretovať extenzívne v tom zmysle, že môže žalovaný vyžadovať od žalobkyne predloženie akýchkoľvek dokladov bez

zohľadnenia ich relevancie pre riadne šetrenie poistnej udalosti a objektívnej možnosti ich predloženia. Žalobkyňa nemá právnu možnosť dožadovať sa účtovných dokladov v rámci dodávateľskej siete opravcu. Žalovaný by taktiež nemusel uznať ako nadobúdacie doklady ani takéto doklady vydané opravcovi jeho dodávateľmi napr. s odôvodnením, že nejde o autorizovaného predajcu pre Slovenskú republiku. Okrem toho samotné predloženie nadobúdacích dokladov nie je žiadnym dôkazom o tom, že daný dodaný náhradný diel bol aj skutočne použitý pri oprave Vozidla. Žalovaný aj v tejto

súvislosti uskutočňuje nedovolenú cenovú diskrimináciu, čím zneužíva svoje dominantné postavenie na relevantnom trhu, keď v prípade nezávislých opravovní bez zmluvného vzťahu s ním vychádza z predpokladu nekvalitne vykonanej opravy za použitia najlacnejších nekvalitných náhradných dielov a odmieta uhrádzať náklady na originálne náhradné diely, zatiaľ čo v prípade opráv vykonaných v autorizovaných opravovniach takýto postup neuplatňuje a za nadobúdaci doklad považuje faktúru vystavenú opravovňou. Žalobkyňa v tejto súvislosti poukázala na závery rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 9CoCsp/13/2020 zo dňa 22.10.2020. Takéto správanie žalovaného, kedy od žalobkyne vyžaduje, aby mu predložila doklady, ktoré nemá a ani nemôže mať k dispozícii, je šikanovaním spotrebiteľa a zmluvného partnera. Zároveň ide o agresívnu obchodnú praktiku. Táto požiadavka žalovaného je šikanózna aj z toho dôvodu, že nejde o náhradné diely v pravom zmysle slova, ale o drobné náhradné diely s charakterom spotrebného materiálu za nízku cenu. Konkrétne ide o sponu panela dverí (6 ks) za 13,56 Eur bez DPH, 12 sád svoriek za 9,18 Eur bez DPH, 12 ks skrutiek za 11,64 Eur bez DPH, fóliu bočnice za 8,20 Eur bez DPH a o režijný materiál v cene 0,85 Eur bez DPH, čo spolu predstavuje 43,43 Eur bez DPH.

3. K cene lakovacích materiálov žalobkyňa uviedla, že pri opravách motorových vozidiel je štandardom náklady na lakovanie určiť koeficientom v percentuálnom vyjadrení, pričom takýto spôsob je akceptovaný aj poisťovňami (vrátane žalovaného). Aj žalovaný v iných prípadoch priznal opravcovi lakovací koeficient v uplatnenej výške. Výška lakovacieho koeficientu sa určí v závislosti od druhu farby, v niektorých prípadoch až do výšky 150 %. Opravca žalobkyne vyúčtoval lakovací koeficient vo výške 130 %, zatiaľ čo žalovaný uvádza lakovací koeficient vo výške 100 %. Opravca pri oprave Vozidla použil kvalitnejšie a drahšie lakovacie materiály v porovnaní s lakovacími materiálmi, ktoré by musel použiť pri účtovaní lakovacieho koeficientu vo výške 100 %, ktorý uvádza žalovaný v oznámení o poistnom plnení. V súvislosti so skutočnosťami spôsobujúcimi rozdiely v lakovacích koeficientoch žalobkyňa poukázala aj na rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 11C/14/2020 zo dňa 05.08.2022. Ak má opravca vyššie vstupné náklady na lakovacie materiály, tak to musí zohľadniť aj vo výške účtovaného lakovacieho koeficientu, pretože v opačnom prípade by nedosahoval zisk, ale stratu. Pri metalízových farbách opravca bežne používa lakovací koeficient vo výške 130 % a poisťovne ho bežne uznávajú. Žalobkyňa si v tejto súvislosti poukázala na osvedčenie o evidencii Vozidla, z ktorého je zrejmé, že farba Vozidla je šedá tmavá metalíza. Takisto zo zápisu o poškodení motorového vozidla vyhotoveného pre žalovaného spoločnosťou Slovepexperta s. r. o. je zrejmé, že farba Vozidla je dvojrstvová metalíza. V prípade metalízových farieb laku predstavuje lakovací koeficient vo výške 130 % štandardný lakovací koeficient. Lakovací koeficient vo výške 100 % je základným lakovacím koeficientom, ktorý vychádza z priemerných cien lakovacích materiálov. Tento základný

lakovací koeficient sa následne navyšuje v závislosti od viacerých faktorov, ktorými sú napr. nákupná cena lakovacích materiálov pre danú opravovňu, spotreba lakovacieho materiálu, štýl lakovania, typ laku alebo typ lakovacej pištole. Nákupná cena lakovacích materiálov závisí napr. aj od veľkosti opravovne, keďže väčšie opravovne dostávajú vďaka väčšiemu objemu nákupov od dodávateľov väčšie rabaty. Výška lakovacieho koeficientu závisí od konkrétnych okolností opravy a od druhu laku, ktorý bol pri oprave použitý a nemožno ju určovať na základe aritmetického priemeru cien lakovacích materiálov alebo na základe iného spôsobu výpočtu. Použitie vyššieho lakovacieho koeficientu bez ďalšieho neznamená, že ide o neprimeraný náklad opravy Vozidla. Žalovaný nemôže svojvoľne určovať výšku primeraného lakovacieho koeficientu. Žalovaný v oznámení o poistnom plnení žiadnym spôsobom nezdôvodnil, prečo by mal byť práve ňou uvedený lakovací koeficient vo výške 100 % primeraný, zatiaľ čo vyšší lakovací koeficient by mal byť neprimeraný. Pri opravách vykonávaných v autorizovaných opravovniach žalovaný akceptuje vyššie lakovacie koeficienty a neznižuje poistné plnenie z dôvodu použitia takéhoto lakovacieho koeficientu. Aj v tomto prípade ide o nedovolanú cenovú diskrimináciu, ktorá je zneužívaním dominantného postavenia na relevantnom trhu. Žalovaný v súvislosti s lakovacími materiálmi pri šetrení poistnej udalosti nedodrжал postup upravený v ustanovení § 799 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keď si pred ukončením šetrenia poistnej udalosti, na účely rozhodnutia o znížení lakovacieho koeficientu v prípade, že mal pochybnosti, nevyžiadal od žalobkyne potrebné doklady za účelom ozrejmenia, či napríklad technológiou, ktorú použil opravca, prípadne druhom laku, bol opravca nútený použiť vyšší lakovací koeficient, tak ako mu to explicitne prikazuje ustanovenie § 799 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalovaný mal správne postupovať podľa § 799 ods. 2 Občianskeho zákonníka a vyzvať žalobkyňu na preukázanie vynaloženia nákladov zodpovedajúcich lakovaciemu koeficientu vo výške 130 % ešte pred ukončením šetrenia poistnej udalosti. Na základe uvedeného

žalobkyňa navrhla, aby súd vykonal dokazovanie vyžiadanim si spisového materiálu žalovaného k poistnej udalosti. Žalobkyňa predovšetkým navrhla, aby súd od žalovaného vyžiadal jeho záverečnú kontrolnú kalkuláciu, na základe ktorej žalovaný takýmto spôsobom znížila poistné plnenie. Postup žalovaného je totiž na základe oznámenia o poistnom plnení značne nepreskúmateľný. Okrem dlžného poistného plnenia si žalobkyňa uplatnila nárok na úroky z omeškania v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov a na základe § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka vo výške 6,25 % ročne zo sumy 809,43 Eur od 05.10.2022 do zaplataenia. Žalovaný ukončil šetrenie poistnej udalosti dňa 19.09.2022. Lehotu na poskytnutie poistného plnenia tak mal do 04.10.2022. Márnym uplynutím tejto lehoty sa žalovaný dostal do omeškania s poskytnutím dlžného poistného plnenia vo výške 809,43 Eur. Na základe uvedených skutočností žalobkyňa navrhla, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 809,43 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 6,25 % ročne zo sumy 809,43 Eur od 05.10.2022 do zaplataenia, a nahradiť jej trovy konania.

4. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že žalobkyňa a žalovaný uzatvorili dňa 08.10.2018 Návrh poistnej zmluvy pre havarijné poistenie Auto Komplet (ďalej aj ako „návrh poistnej zmluvy“), na ktorý sa vzťahujú aj Zmluvné dojednania pre havarijné poistenie Auto

komplet č. 913 (ďalej aj ako „poistné podmienky“). Žalovaný poukázal na § 788 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka uvádzajúc, že vo všeobecnosti možno zmluvné poistenie rozlišovať na zmluvné poistenie povinné uzatvárané podľa zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj ako „zákon o PZP“) a zmluvné poistenie dobrovoľné, ktoré rešpektuje zmluvnú voľnosť účastníkov tohto právneho vzťahu a ich rovné postavenie. K vyššie uvedenému napr. Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudku zo dňa 13.11.2019, sp. zn. 1 ICo/134/2019 uviedol, že: „v oblasti poistenia motorových vozidiel sa v zásade uplatňujú dva režimy poistenia - povinné poistenie v zmysle zákona č. 381/2011 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z.z.“) a dobrovoľné (havarijné) poistenie, uzatvárané v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka (§ 788 a nasl).“ V danom prípade sa teda jedná o dobrovoľné (havarijné) poistenie uzatvárané v zmysle § 788 a nasl. Občianskeho zákonníka, kde sa práva a povinnosti účastníkov tohto právneho vzťahu spravujú predovšetkým poistnou zmluvou a poistnými podmienkami k tejto poistnej zmluve, ktoré ešte bližšie špecifikujú práva a povinnosti účastníkov tohto právneho vzťahu. K cene práce žalovaný poukázal na čl. IX ods. 2 písm. c) Zmluvných dojednaní pre havarijné poistenie vozidiel Auto komplet č. 913 (ďalej aj ako „poistné podmienky“), podľa ktorého: „Pri opravách v nezmluvných, neautorizovaných opravovniach sa za primerané náklady na opravu poškodeného vozidla budú považovať náklady stanovené poisťovňou po zdokladovaní rozsahu poškodenia vozidla. O týchto nákladoch bude poistený informovaný písomnou formou. V kalkulácii nákladov na opravu v nezmluvných, neautorizovaných opravovniach bude maximálne akceptovaná výška normohodiny na 25 EUR bez DPH.“ V súvislosti s vyššie uvedeným teda žalovaný poukázal na to, že žalobca svojim podpisom návrhu poistnej zmluvy výslovne zobral na vedomie, že v prípade ak žalobkyňa nechá opravu poškodeného vozidla vykonať v nezmluvnom, neautorizovanom servise, tak maximálne akceptovaná výška normohodiny bude 25 EUR bez DPH. Žalovaný preto považoval za bezpredmetnú a irelevantnú argumentáciu žalobkyne, podľa ktorej znížením poistného plnenia pri položke jednotková cena práce z dôvodu, že opravu vykonala nezávislá opravovňa bez zmluvného vzťahu so žalovaným, žalovaný nedovolené a bez akéhokoľvek objektívneho ospravedlnenia cenovo diskriminuje nezávislé opravovne bez zmluvného vzťahu s ním. Žalovaný taktiež namietal proti argumentácii žalobkyne, podľa ktorej by mal naplíňať skutkovú podstatu zneužívania dominantného postavenia na relevantnom trhu podľa § 5ods. 3 písm. c) zákona č. 187/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalovaný predsa žiadnym spôsobom neobmedzoval slobodnú vôľu žalobkyne v tom, či si žalobkyňa nechá opraviť poškodené vozidlo v zmluvnom alebo v nezmluvnom servise. Ako však už bolo aj vyššie uvedené, tak žalobkyňa svojim podpisom zobrala na vedomie, že v prípade ak si nechá opravu poškodeného vozidla vykonať v nezmluvnom, neautorizovanom servise, tak maximálne akceptovaná výška normohodiny za opravu bude 25 EUR bez DPH. Podľa názoru žalovaného žalobkyňa v rámci jej argumentácie vôbec nezohľadňuje, že v danom prípade sa jedná o havarijné (dobrovoľné) zmluvné poistenie, kde sa práva a povinnosti účastníkov tohto právneho vzťahu spravujú primárne ustanoveniami poistnej zmluvy

a poistných podmienok k tejto poistnej zmluve a kde treba taktiež rešpektovať zásadu individuálnej autonómie. Žalobkyňa si tak podľa názoru

žalovaného musela byť vedomá, že v prípade ak si nechá opravu poškodeného vozidla vykonať v nezmluvnom, neautorizovanom servise, tak zo strany žalovaného bude akceptovaná výška normohodiny maximálne 25 EUR bez DPH. Aj s odkazom na rešpektovanie zásady individuálnej autonómie preto žalovaný celkovo považoval argumentáciu žalobkyne týkajúcu sa ceny práce za bezpredmetnú a irelevantnú. K cene náhradných dielov a cene lakovacích materiálov žalovaný poukázal na čl. IX ods. 2 písm. c) poistných podmienok, podľa ktorého: „Pri opravách v nezmluvných, neautorizovaných opravovniach sa za primerané náklady na opravu poškodeného vozidla budú považovať náklady stanovené poisťovňou po zdokladovaní rozsahu poškodenia vozidla. O týchto nákladoch bude poistený informovaný písomnou formou.“ Podľa článku IX ods. 3 poistných podmienok: „Primeranými nákladmi na opravu nie sú zmluvné ceny dohodnuté medzi opravovňou a poisteným okrem prípadov, ak zmluvná cena za opravu vozidla v autoopravovni neprekročí podmienky dohodnuté v týchto zmluvných dojednaniach.“ V súvislosti s argumentáciou žalobkyne týkajúcou sa ceny náhradných dielov a ceny lakovacích materiálov použitých pri oprave poškodeného vozidla, tak žalovaný v prvom rade poukázal na to, že žalovaný už v Oznámení o poistnom plnení zo dňa 20.09.2022 uviedol, že výpočet poistného plnenia bol vykonaný v súlade so zápisom o poškodení vozidla a kontrolnej kalkulácie poisťovne vykonanej v súlade so zdokumentovaným poškodením vozidla. Z článku IX ods. 2 písm. c) poistných podmienok výslovne vyplýva, že pri opravách v nezmluvných, neautorizovaných opravovniach sa za primerané náklady na opravu poškodeného vozidla budú považovať náklady stanovené poisťovňou po zdokladovaní rozsahu poškodenia, pričom o týchto nákladoch bude poistený informovaný písomnou formou. V nadväznosti na vyššie uvedené žalovaný dodal, že dňa 25.08.2022 sa uskutočnila obhliadka poškodeného vozidla, kde bol stanovený rozsah poškodenia vozidla ako aj predbežné náklady na jeho opravu, pričom žalobkyňa bola o týchto nákladoch aj písomne informovaná, čo možno vyvodit' napr. aj z toho, že žalobkyňa sa v žalobe odvoláva na Zápis o poškodení motorového vozidla či položku tmel v cene 2 EUR, vyplývajúcu z predbežnej kalkulácie zo dňa 25.08.2022. Žalovaný mal tak za to, že pri stanovení nákladov za opravu poškodeného vozidla postupoval v súlade s príslušnými ustanoveniami jeho poistných podmienok, a argumentáciu žalobkyne v tejto súvislosti preto považoval taktiež za bezpredmetnú a irelevantnú. V súvislosti s uplatnením úrokov z omeškania si napokon žalovaný poukázal napr. na právny názor Krajského súdu v Bratislave, vyslovený v jeho rozsudku zo dňa 09.02.2023, so sp. zn. 4Cob/117/2021, v ktorom Krajský súd v Bratislave konkrétne uviedol, že: „Nezodpovedá spravodlivému usporiadaniu vzťahov, aby poisťovňa zodpovednosť za svoje nesprávne posúdenie povinnosti poskytnúť poistné plnenie prenášala na poškodeného. Podľa názoru súdu práve poisťovňa musí znášať následky nesprávneho posúdenia svojej povinnosti, vrátane povinnosti znášať stav, kedy sa v prípade skráteneho (a tým pádom neúplného) plnenia dostane do omeškania.“ Žalovaný mal za to, že z vyššie citovaného rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave výslovne vyplýva, že nárok na úroky z omeškania z pomernej nevyplatennej časti poistného plnenia bez ohľadu na to, od akého okamihu má poškodený na tieto úroky z omeškania nárok, možno vo všeobecnosti považovať za sankciu pre poisťovne v prípadoch, kedy poisťovne nesprávne posúdia, že poškodený nemá nárok na poistné plnenie v celom rozsahu (resp. že poškodený má nárok na poistné plnenie len v krátenej časti). V zmysle skutočností uvedených vyššie mal preto žalovaný za to, že žalobkyňa v tomto prípade nemá nárok na úroky z omeškania zo žalovanej istiny a to predovšetkým z toho dôvodu, že žalovaný považuje samotný nárok uplatňovaný žalobkyňou na zaplatenie istiny v celkovej výške 809,43 EUR za nedôvodný a neuznáva ho v celom rozsahu. Na základe uvedeného mal žalovaný za to, že žaloba je v celom rozsahu nedôvodná a žiadal, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

5. Žalobkyňa v replike uviedla, že vyjadrenie žalovanej nie je adekvátnou odpoveďou na žalobu, žalovaný v ňom účinne nepoprel žiadne tvrdenie žalobkyne a na podporu svojich vlastných tvrdení nenavrhol žiadny relevantný dôkaz. Procesná obrana žalovaného má len všeobecný charakter a je postavená na zavádzajúcich tvrdeniach. Žalovaný sa vôbec nevyjadril k viacerým podstatným tvrdeniam uvedeným v žalobe, ktoré nasvedčujú pochybeniam žalovaného pri šetrení poistnej udalosti, snaží sa od týchto svojich pochybení odvrátiť pozornosť súdu a účelovo sa snaží zodpovednosť za šetrenie poistnej udalosti preniesť na žalobkyňu ako poistenú a spotrebiteľku. Žalovaný najskôr dňa 25.08.2022 vyhotovil predbežnú kalkuláciu, v ktorej žalobkyňu nepriznal v rámci poistného plnenia náklady na žiadne náhradné diely a jednotkovú cenu práce v nej priznal vo výške 16,67 Eur bez DPH/NH. Z porovnania kalkulácie

opravcu, kalkulácie žalovaného a oznámenia o poistnom plnení vyplýva, že žalovaný po doručení faktúry za opravu prehodnotil svoju kalkuláciu iba vo výške jednotkovej ceny práce, keď namiesto 16,67 Eur bez DPH/NH priznal cenu 23 Eur bez DPH/NH. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný žalobkyni bez akéhokoľvek vysvetlenia nepriznal v rámci poistného plnenia vôbec žiadne náklady na náhradné diely, hoci v oznámení o poistnom plnení uvádza, že iba znížil ich cenu. Žalobkyňa pripojila tabuľku, ktorá porovnáva rozdiely medzi kalkuláciou opravcu a kalkuláciou žalovaného s navýšením jednotkovej ceny práce na 23 Eur bez DPH/NH. Žalovaný priznal žalobkyni jednotkovú cenu práce vo výške 23 Eur bez DPH/NH, zatiaľ čo opravca žalobkyni vyúčtoval cenu 35 Eur bez DPH/NH. Ďalšie rozdiely v cene práce vznikli tým, že žalovaný vôbec neuznal niektoré pracovné úkony alebo ich uznal v kratšom trvaní. Žalovaný tiež nepriznal takmer žiadne vedľajšie náklady a znížil aj náklady na lakovanie. Žalovaný bol povinný riadne sa vysporiadať s kalkuláciou opravcu, ktorá je prílohou faktúry za opravu Vozidla a nebol oprávnený pri výpočte výšky poistného plnenia vychádzať iba zo svojej vlastnej kontrolnej kalkulácie zostavenej na základe jeho vlastných vstupných údajov. Žalovaný bez akéhokoľvek konkrétneho a relevantného odôvodnenia neuznal väčšie množstvo fakturovaných položiek, resp. ich uznal v menšom rozsahu a absurdne od žalobkyne ako poistenej a spotrebiteľky vyžaduje, aby ona vysvetlila, prečo by mali byť tieto fakturované položky súčasťou poistného plnenia, keď nie sú uvedené v jeho kontrolnej kalkulácii. Ak žalovaný nezahrnul do poistného plnenia všetky fakturované položky, resp. ich znížil, tak práve on by mal vedieť v zmysle § 797 ods. 4 Občianskeho zákonníka vysvetliť, z akého konkrétneho dôvodu by malo ísť o neúčelné alebo neprimerané náklady opravy Vozidla a nie len paušálne uvádzať, že to, čo nie je uvedené v jeho vlastnej kontrolnej kalkulácii zostavenej na základe jeho vlastných vstupných údajov, je automaticky neprimerané a neúčelné. Úlohou žalobkyne a ani súdu nie je iniciatívne zisťovať a vyhľadávať, ktoré fakturované položky z kalkulácie nákladov na opravu žalovaný vôbec nepriznal, príp. priznal v nižšej sume a čo by malo byť dôvodom takéhoto postupu, pretože to je úloha žalovaného. Ak by mala žalobkyňa preukazovať, že náklady na opravu Vozidla neboli neprimerané, napriek tomu, že predložila

faktúru za opravu vystavené autoservisom, zatiaľ čo žalovaný primeranosť týchto nákladov žiadnym konkrétnym spôsobom nespochybnil, tak to znamená, že by mala preukazovať negatívnu skutočnosť, čo je v rozpore s tzv. negatívnou dôkaznou teóriou. Kým žalovaný neuvedie konkrétne relevantné skutočnosti, z ktorých by podľa nej malo vyplývať, že pri oprave Vozidla došlo k nedôvodnému navýšeniu nákladov tejto opravy alebo že časť týchto nákladov bola vynaložená neúčelne, tak žalobkyňa sa k takýmto všeobecným tvrdeniam žalovaného ani nemôže konkrétne vyjadriť. Ak žalovaný v rámci svojej procesnej obrany uvádza iba všeobecné tvrdenia o tom, že podľa neho boli náklady na opravu neprimerane navýšené, a že žalobkyňa by mala mať nižší nárok na poistné plnenie, lebo si nechala Vozidlo opraviť v nezávislej (neautorizovanej) nezmluvnej opravovni, tak takáto procesná obrana žalovaného nemôže v zmysle § 151 ods. 2 CSP obstáť. Až následne, keby sa žalovaný kvalifikovaným spôsobom vyjadril k týmto skutočnostiam, by nastúpila vysvetľovacia povinnosť žalobkyne. Postup žalovaného pri šetrení poistnej udalosti a pri stanovení výšky poistného plnenia nie je naďalej riadne zdôvodnený. Žalovaný uviedol, že podľa neho žalobkyňa nemá nárok na úroky z omeškania. Žalobkyňa k takejto argumentácii žalovaného uviedla, že ak jej žalovaný v rozpore s čl. IX ods. 2 Zmluvných dojednaní, § 788 ods. 1, 799 ods. 3 a § 806 Občianskeho zákonníka a § 5 ods. 1 a 3 písm. c) zákona o ochrane hospodárskej súťaže poskytol znížené poistné plnenie z dôvodu, že si nechal vykonať opravu Vozidla v nezávislej (neautorizovanej) nezmluvnej opravovni, tak jednoznačne pri šetrení poistnej udalosti a pri určení výšky poistného plnenia pochybil. Šetrenie poistnej udalosti už bolo ukončené, a preto ak žalovaný pri ňom pochybil, tak je povinný za to znášať zodpovednosť v podobe povinnosti zaplatiť aj úroky z omeškania. Rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4Cob/117/2021, na ktorý poukazuje žalovaný, sa netýka havarijného poistenia, ale PZP a okrem toho sú jeho závery v prospech žalobkyne. Žalovaný bol v zmysle § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka povinný poskytnúť žalobkyni v plnom rozsahu poistné plnenie do 15 dní odo dňa skončenia šetrenia poistnej udalosti. Keďže žalovaný poistné plnenie vo výške 809,43 Eur v tejto lehote nedoplatil, tak sa dostal do omeškania, čo je spojené aj s povinnosťou zaplatiť z tejto sumy úroky z omeškania. Žalovaný si uplatnil nárok na náhradu trov konania, hoci mu žiadne trovy konania nevznikli a ani vzniknúť nemôžu, keďže nie je zastúpená v tomto konaní advokátom. Ak by bola žaloba zamietnutá, tak súd by nemohol žalovanému priznať nárok na náhradu trov konania.

6. K primeranosti nákladov opravy vozidla žalobkyňa uviedla, že žalovaný argumentoval tým, že nejde o PZP, ale o dobrovoľné poistenie, kedy sa výška poistného plnenia určuje na základe dojednaného

rozsahu poistného plnenia. V zmysle čl. IX ods. 2 Zmluvných dojednaní sa žalovaný zaviazal poskytnúť žalobkyni poistné plnenie v rozsahu primeraných nákladov na opravu Vozidla. Žalobkyňa preukázala žalovanému výšku primeraných nákladov na opravu Vozidla faktúrou za opravu, ktorú vystavil profesionálny vykonávateľ opravy. Žalovaný neuviedol žiadne konkrétne tvrdenia, ktorými by spochybnil primeranosť nákladov predmetnej opravy a ani nenavrhol žiadny relevantný dôkaz. Obrana žalovaného sa obmedzila iba na všeobecné tvrdenia o tom, že na základe zápisu o poškodení Vozidla zostavil vlastnú kalkuláciu, podľa ktorej mala byť oprava Vozidla lacnejšia. Opravca žalobkyni vyúčtoval pracovné úkony spolu v rozsahu 250 ČJ (10 ČJ = 1 NH), ktoré pozostávajú z klampiarskych a mechanických prác v rozsahu 126 ČJ, konzervácie dutín v rozsahu 6 ČJ a lakovacích prác v

rozsahu 118 ČJ. Naproti tomu žalovaný uznal rozsah pracovných úkonov 196 ČJ, ktoré pozostávajú z klampiarskych a mechanických prác v rozsahu 81 ČJ a z lakovacích prác v rozsahu 115 ČJ. V prípade mechanických a klampiarskych prác žalovaný vôbec neuznal 11 pracovných úkonov spolu v rozsahu 28 ČJ a štyri pracovné úkony uznal v menšom rozsahu, lebo mali podľa neho trvať kratšie. Dva pracovné úkony spolu v rozsahu 5 ČJ žalovaný priznal navyše (nie sú uvedené v kalkulácii opravcu). V prípade dvoch pracovných úkonov žalovaný zadal do kalkulácie iné pracovné úkony, ale v rovnakom trvaní, preto nie sú tieto rozdiely uvedené v tabuľke. Kalkulácia žalovaného vznikla tak, že technik spoločnosti Sloveperita s. r. o. (dcérska spoločnosť žalovaného) vyhotovil fotografie z obhliadky Vozidla a na základe týchto fotografií vopred určil, aké pracovné úkony a s akým trvaním by mali byť v rámci opravy vykonané. Následne po skončení opravy bola žalovanému doručená kalkulácia opravcu, avšak túto žalovaný odmieta akceptovať a trvá na tom, že cenu opravy vopred určil správne. Pracovné úkony, ktoré žalovaný z neznámeho dôvodu vôbec neuznal, boli nevyhnutné, pretože bez nich by nemohla byť oprava Vozidla uskutočnená. Ak sa lakovala bočnica, čo je uvedené aj v kalkulácii žalovaného, tak je samozrejmé, že musela byť zaobstaraná nová fólia bočnice (náhradný diel v cene 8,20 Eur bez DPH) a následne musela byť táto fólia nalepená na bočnicu (dva pracovné úkony). Opravca nemohol nechať na poškodenej bočnici starú fóliu alebo bočnicu nechať bez fólie. V súvislosti s opravou dverí bolo potrebné vykonať ďalšie pracovné úkony, ktoré žalovaný z neznámeho dôvodu neuznal. Konkrétne ide o montáž a demontáž vedenia oboch skiel, skiel a tesnenia dverí. Ani bez týchto pracovných úkonov by sa oprava Vozidla nezaobišla. Opravca nemôže brúsiť a lakovať dvere bez toho, aby demontoval všetky ich komponenty. Žalovaný neuznal lakovanie veka ťažného oka, hoci je zrejmé, že daný pracovný úkon bol spojený s opravou a lakovaním krytu zadného nárazníka. S tým súvisí aj spotreba lakovacieho materiálu vo výške 0,82 Eur bez DPH (lak povrchu plast). V prípade krytov oboch nárazníkov a bočnice žalovaný uznal potrebu ich lakovania, ale neuznal potrebu ich opravy, hoci vo svojej kalkulácii výslovne uviedol, že ide o lakovanie po oprave. Kalkulácia žalovaného je tak vnútorne rozporná a chybná. Opravu dverí a blatníka a aj tmelenie priznal žalovaný v kratšom trvaní. Žalovaný vopred určil, že podľa neho by mala oprava dverí a blatníka trvať 5 ČJ (30 minút). Kalkulačný program AUDATEX funguje tak, že v prípade výmeny dielu udáva čas potrebný na daný pracovný úkon. V prípade opravy dielu (napr. klepanie, brúsenie a gitovanie/tmelenie) AUDATEX potrebný čas neudáva a je potrebné ho do kalkulácie zadať manuálne. Opravca a žalovaný zadali rozdielne údaje o trvaní týchto pracovných úkonov, pričom žalovaný kalkuláciu vypracoval vopred (manuálne zadané číselné údaje sú v kalkuláciách označené symbolom *). V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že ani ten najskúsenejší klampiar a lakerník nevie vopred na základe obhliadky Vozidla alebo na základe fotodokumentácie poškodenia určiť, či bude stačiť dané poškodenie iba prelakovať alebo ho bude treba aj opravovať (najmä brúsenie škrabancov) a už vôbec si žiadny klampiar a lakerník nedovolí vopred určiť, ako dlho bude trvať nejaký pracovný úkon, keďže každé poškodenie je individuálne. Žiadny skutočný odborník si nedovolí iba na základe fotodokumentácie určiť, ktoré všetky pracovné úkony a v akom trvaní majú byť pri oprave vykonané. Niekedy z banálne vyzerajúceho poškodenia môže vzniknúť práca na celý deň. Je priam neveriteľné, že likvidátor žalovaného, ktorý bezpochyby nie je mechanikom, klampiarom alebo lakernikom a zjavne nemá ani potrebné skúsenosti s opravami motorových

vozidiel, si dovolil iba na základe fotodokumentácie vopred určiť, že nejaký pracovný úkon sa vôbec nemal vykonať alebo mal trvať kratšie. Žalobkyňa si v tejto súvislosti poukázala aj na skutočnosti známe súdu z jeho činnosti (ide najmä o činnosť Okresného súdu Bratislava I), ktoré sú zhrnuté napr. v rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 11C/14/2020-109 zo dňa 05.08.2022. Žalovaný bez akéhokoľvek vysvetlenia neposkytol žalobkyni poistné plnenie zodpovedajúce nákladom na náhradné diely. Ide pritom o náhradné diely, ktorých použitie je spojené s opravou zdokumentovaného poškodenia. Okrem fólie

bočnice, ktorej použitie bolo spojené s opravou a lakovaním bočnice, žalovaný neuznal ani potrebu použitia upínacích sád panelov dverí. V prípade opravy a lakovania dverí je potrebné dvere demontovať a následne po opravení a nalakovaní namontovať naspäť na motorové vozidlo. Tieto pracovné úkony sú spojené s potrebou použitia nových upínacích sád. Upínacie sady pozostávajú zo spón, svoriek a skrutiek. Ide o drobné náhradné diely s charakterom spotrebného materiálu, ktoré sa pri demontáži dverí znehodnotia. Upevňovacie sady sa pri demontáži dielu štandardne vymieňajú, nakoľko väčšina z nich sú plastové cvočky, ktoré vekom stvrdnú a pri manipulácii počas opravy sa lámu. Takisto je potrebné vymeniť kovové skrutky, ktoré sú vekom zhrdzavené, a preto nie je možné ich opätovné použitie. Ak by sa mala oprava vykonávať podľa skreslených predstáv žalovaného, tak by nemohla byť prakticky vôbec vykonaná a Vozidlo by nebolo uvedené do stavu pred poistnej udalosti. Cena režijného materiálu sa štandardne vypočítava ako podiel 2 % celkovej ceny náhradných dielov. Ak sú náklady na náhradné diely opodstatnené, tak je opodstatnený aj režijný materiál, ktorý žalobkyni opravca vyúčtoval v cene 0,85 Eur bez DPH. Žalovaný neuznal ako primerané náklady opravy takmer žiadne vedľajšie náklady. Podľa kalkulácie žalovaného sa nemala vykonať konzervácia dutín opravených dielov a ani ochranný náter spodku. Žalovaný nepriznal ani materiál potrebný na konzerváciu a náklady na tmel priznal iba vo výške 2 Eur. Konzerváciu dutín je potrebné vykonať na tých dieloch, ktoré boli opravené, pretože v opačnom prípade by začali čoskoro korodovať. Ošetrovanie motorového vozidla a jeho jednotlivých opravených dielov je samozrejmosťou a štandardným pracovným úkonom. Rovnako je to aj v prípade ochranného náteru spodku, ktorý je potrebné kvôli riziku korózie vykonať vždy pri oprave dielov na spodnej časti motorového vozidla. S konzerváciou dutín je spojená aj spotreba konzervačných materiálov, čo tiež žalovaný neuznal. Žalovaný uznal cenu tmelu iba vo výške 2 Eur (ide o údaj, ktorý sa do AUDATEX-u zadáva manuálne). Za takúto cenu by opravca nemohol zaobstarať potrebné množstvo tmelu. Žalovaný pritom ani len neuviedol, o aký typ tmelu by malo ísť, zatiaľ čo opravca uvádza tri druhy tmelov. Žalovaný neuviedol, prečo by mal byť náklad na tmel primeraný maximálne vo výške 2 Eur. Tento vstupný údaj nie je zo strany žalovaného žiadnym spôsobom zdôvodnený. Ani spotrebu tmelu nemožno vopred presne odhadnúť na základe obhliadky alebo fotodokumentácie. Žalovaný vo svojom vyjadrení argumentoval, že jeho kalkulácia vychádza zo zápisu o poškodení Vozidla. Takáto argumentácia žalovaného je zavádzajúca, pretože medzi stranami nie je sporný rozsah poškodenia Vozidla. Medzi stranami je sporný iba postup opravy Vozidla a spotreba a cena materiálu, keďže žalovaný pri zostavovaní vlastnej kalkulácie nerešpektoval technologický postup opravy daného motorového vozidla a postupoval svojvoľne za účelom umelého zníženia poistného plnenia, ktoré sa odvíja od výška primeraných nákladov na opravu. Opravca by sa odklonil od zápisu o poškodení Vozidla vtedy, ak by opravil také poškodenie, ktoré by nebolo pri obhliadke zdokumentované a žiadnym spôsobom by nesúviselo so

zdokumentovaným poškodením a nie vtedy, ak vykonáva nejaký pracovný úkon o 12 minút dlhšie alebo ak pri oprave daného poškodenia vykoná viacero pracovných úkonov v porovnaní s kalkuláciou žalovaného. Takáto argumentácia žalovaného pomocou zápisu o poškodení Vozidla je zavádzajúca aj z toho dôvodu, že zápis o poškodení Vozidla neuvádza súpis všetkých pracovných úkonov, ktoré majú byť vykonané pri oprave a ani súpis všetkého materiálu, ktorý bude potrebné pri oprave použiť. Účelom zápisu o poškodení motorového vozidla je iba rámcové zdokumentovanie poškodenia motorového vozidla a nie presné stanovenie postupu opravy. Ak opravca za účelom opravy zdokumentovaného poškodenia vykonal pracovné úkony, ktoré vyplývajú z technologického postupu opravy, tak nemožno tvrdiť, že sa odchýlil od zápisu o poškodení Vozidla. Okrem toho je potrebné konštatovať, že predmetný zápis o poškodení Vozidla zo dňa 25.08.2022 bol vyhotovený „bez prítomnosti klienta“. Opravca a žalobkyňa teda nemali možnosť namietat' neúplnosť alebo nesprávnosť tohto zápisu. Ak by mala výška poistného plnenia závisieť od kalkulácie žalovaného, do ktorej žalovaný svojvoľne zadáva vlastné vstupné údaje, tak by v konečnom dôsledku jednostranne a až po poistnej udalosti stanovoval rozsah poistného plnenia, čo je v rozpore s § 788 ods. 1 a § 806 Občianskeho zákonníka. Rozsah poistného plnenia bol dojednaný vo výške primeraných nákladov na opravu Vozidla. Pokiaľ náklady opravy Vozidla neboli neprimerané, tak žalovaný je povinný žalobkyni poskytnúť ako poistné plnenie cenu opravy zníženú iba o spoluúčasť. Stanovenie primeraných nákladov žalovaným „po zdokladovaní rozsahu poškodenia vozidla“ nemôže byť svojvoľné a nemôže ísť o neprimerane nízke náklady. Za primerané náklady je potrebné považovať takú cenu opravy, ktorá sa nevymyká obvyklým cenám na relevantnom trhu. Žalovaný vo vzťahu k cene lakovacích materiálov, ktorá zahŕňa aj lakovací koeficient vo výške 130 %, tiež poukázal na zápis o poškodení Vozidla, hoci tento zápis vôbec neuvádza výšku lakovacieho koeficientu. Tento zápis uvádza, že farba Vozidla je dvojvrstvová metalíza. Metalízové farby sú vo

všeobecnosti drahšie, čo odôvodňuje aj vyšší lakovací koeficient. Základný lakovací koeficient vo výške 100 % by opravcovi nepokryl vstupné náklady. Žalovaný predovšetkým vo vzťahu k výške lakovacieho koeficientu nedodrжал postup podľa § 799 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalovaný si v čase šetrenia poistnej udalosti nevyžiadal informácie, vysvetlenia alebo doklady k výške lakovacieho koeficientu a rovno pristúpil k zníženiu poistného plnenia. Žalovaný si teda nevyžiadal od žalobkyne potrebné podklady, aby mohol tvrdiť, že nebola preukázaná primeranosť lakovacieho koeficientu vo výške 130 %. Poistený nie je povinný z vlastnej iniciatívy poisťovni predkladať informácie, vysvetlenia alebo doklady, pretože táto povinnosť poisteného je vždy naviazaná na predchádzajúcu žiadosť poisťovne. Ak poisťovňa nepostupuje podľa § 799 ods. 2 Občianskeho zákonníka, tak neskôr nemôže namietat, že daný nárok nebol preukázaný. Žalobkyňa sa k výške lakovacieho koeficientu vyčerpávajúcim spôsobom vyjadrila v žalobe, pričom žalovaný na svoju obranu neuviedol žiadne konkrétne tvrdenie. Ani Zmluvné dojednania bližšie neupravujú výšku primeraného lakovacieho koeficientu. Žalobkyňa priamo v žalobe a aj v tomto vyjadrení citovala rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 11C/14/2020-109 zo dňa 05.08.2022.

7. Ďalej sa žalobkyňa vyjadrila k primeranosti jednotkovej ceny práce a zneužívaniu dominantného postavenia na relevantnom trhu vo forme nedovolennej cenovej diskriminácie. Opravca žalobkyni vyúčtoval jednotkovú cenu práce vo výške 35 Eur bez DPH/NH, zatiaľ čo žalovaný žalobkyni priznal jednotkovú cenu práce vo výške 23 Eur bez DPH/NH. Podľa žalovaného mal opravca FOBIS, spol. s r. o. ako nezávislá (neautorizovaná) opravovňa účtovať žalobkyni nižšiu jednotkovú cenu práce. Žalovaný sa dovoľáva právnej ochrany proti žalobkyni na základe poslednej vety čl. IX ods. 2 písm. c) Zmluvných dojednaní. Rozsah poistného plnenia je v čl. IX ods. 2 Zmluvných dojednaní určený takým spôsobom, že ak si nechá žalobkyňa opraviť Vozidlo v autorizovanej opravovni, tak jej žalovaný poskytne ako poistné plnenie hodinovú sadzbu opravovne v danom regióne pre príslušný typ a značku (môže ísť o cenu vo výške 60 Eur - 120 Eur bez DPH/NH), v prípade opravy Vozidla v zmluvnej neautorizovanej opravovni jej žalovaný poskytne ako poistné plnenie „dojednanú výšku normohodiny“, ale v prípade opravy Vozidla v nezmluvnej nezávislej (neautorizovanej) opravovni jej poskytne poistné plnenie maximálne vo výške 25 Eur bez DPH/NH. Podľa názoru žalobkyne uplatňovanie poslednej vety čl. IX ods. 2 písm. c) Zmluvných dojednaní vedie k súťažnému znevýhodňovaniu nezávislých (neautorizovaných) nezmluvných opravovní a k nesúťažnému znevýhodňovaniu ich zákazníkov v postavení spotrebiteľov. Keďže ide o protisúťažnú prax, ktorej cieľom je vylúčiť z relevantného trhu jednu celú kategóriu opravovní, tak je táto zmluvná podmienka v zmysle § 5 ods. 1 a ods. 3 písm. c) zákona o ochrane hospodárskej súťaže v spojení s § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatná. Takýto cenový limit, do ktorého poisťovňa poskytne poistné plnenie, by bol v poriadku a v súlade so zákonom vtedy, ak by bol stanovený pre všetky kategórie opravovní. Akonáhle má však rozsah poistného plnenia závisieť od toho, v akej opravovni si nechá poistený opraviť svoje motorové vozidlo, tak ide o nedovolenú cenovú diskrimináciu a o neprípustné viazanie predaja. Takúto cenovú diskrimináciu nezávislých (neautorizovaných) opravovní a ich zákazníkov nemožno žiadnym objektívnym spôsobom ospravedlniť, pretože jednotková cena práce v jednotlivých opravovniach nezávisí nevyhnutne od kategórie opravovne, ale od jej vstupných nákladov, od kvality jej služieb a od dopytu po jej službách na relevantnom trhu. Nezávislá opravovňa môže vykonávať opravy motorových vozidiel rovnako kvalitne alebo dokonca kvalitnejšie ako autorizovaná opravovňa. Autorizované a nezávislé opravovne si navzájom konkurujú. Žalovaný tak uplatňuje rozdielne podmienky pri určovaní výšky poistného plnenia pri zhodnom alebo pri porovnateľnom plnení voči jednotlivým opravovniam a ich odberateľom (poistení), čím v rozpore s § 5 ods. 3 písm. c) zákona o ochrane hospodárskej súťaže uskutočňuje nedovolenú cenovú diskrimináciu. Ak je nejaká opravovňa nezávislou (neautorizovanou), tak to automaticky neznamená, že ide o nekvalitnú opravovňu bez adekvátneho vybavenia, ktorej náklady by mali zodpovedať takejto jednotkovej cene práce. Takéto označenie opravovne znamená iba to, že daná opravovňa nepracuje pod konkrétnou značkou vozidiel, ale pôsobí ako nezávislá, pričom nie je vylúčené, že má lepšie vybavenie ako niektoré autorizované opravovne a že kvalita jej služieb dosahuje značkový servis. Opravca FOBIS, spol. s r. o. disponuje kompletne vybavenou mechanickou, klampiarskou a lakovníckou dielňou s lakovacím boxom, čo nespĺňajú ani niektoré autorizované opravovne. Objektívne ospravedlnenie takejto cenovej diskriminácie vstupnými nákladmi opravovne preto neprichádza do úvahy. Žalovaný žalobkyni odmieta uhradiť náklady na jednotkovú cenu práce vo výške 35 Eur bez DPH/NH, lebo si nechala Vozidlo opraviť v nezávislej (neautorizovanej) opravovni bez zmluvného vzťahu so žalovaným, ale ak by si žalobkyňa nechala Vozidlo opraviť v autorizovanej opravovni, tak by jej bez námietok uhradil náklady zodpovedajúce jednotkovej cene práce napr. aj vo výške 60 až 120 Eur bez

DPH/NH (za predpokladu, že by žalovaný pri takýchto cenách nekvalifikovala škodu ako totálnu). Nie je možné žiadnym racionálnym spôsobom vysvetliť, prečo by mala byť cena opravárenských prác vykonaných nezávislou opravovňou neprímeraná, zatiaľ čo neporovnateľne vyššia cena rovnakých opravárenských prác vykonaných autorizovanou opravovňou by mala byť podľa žalovaného z hľadiska uvedenia poškodeného vozidla do stavu pred poistnej udalosti primeraná. Jednotková cena práce vo výške 23 Eur bez DPH/NH stanovená žalovaným nevychádza zo žiadneho prieskumu trhu, ale ide o neprípustný maximálny cenový limit pre všetky opravy vykonávané nezávislými opravovňami bez zmluvného vzťahu so žalovaným na území Bratislavy. Žalovaný tak nedovoleným spôsobom obmedzuje hospodársku súťaž, znevýhodňuje takéto opravovne v hospodárskej súťaži znížením poistného plnenia ich zákazníkom a týchto zákazníkov nesúťažne (sekundárne) znevýhodňuje vyplácaním znížených poistných plnení, čím ich zároveň sankcionuje za to, že pri výbere opravovne nerespektovali jej finančné záujmy. Obeťou takéhoto šikanovania a protisúťažného správania žalovaného sa stala aj žalobkyňa v postavení spotrebiteľky, a preto požaduje, aby jej súd priznal doplatok poistného plnenia zodpovedajúci nákladom na jednotkovú cenu práce vo výške 35 Eur bez DPH/NH a odstránil tak negatívne následky protiprávneho a protisúťažného konania žalovaného. Posledná veta čl. IX ods. 2 písm. c) Zmluvných dojednaní o maximálnom cenovom limite pre opravy v nezávislých opravovniach bez zmluvného vzťahu so žalovaným je neplatná nielen pre rozpor s § 5 ods. 1 a 3 písm. c) zákona o ochrane hospodárskej súťaže, ale ide aj o neplatnú a neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka. Ak žalovaný v Zmluvných dojednaniach zaväzuje poisteného k vykonaniu opravy poisteného vozidla v autorizovanej alebo v neautorizovanej zmluvnej opravovni žalovaného pod hrozbou nižšieho rozsahu poistného plnenia, resp. zníženia poistného plnenia, ktoré by nepokrylo náklady opravy znížené iba o spoluúčasť, tak obmedzuje princíp autonómie v súkromnoprávných vzťahoch proti vôli žalobkyne ako spotrebiteľky, ktorá nemala možnosť ovplyvniť obsah Zmluvných dojednaní. Takáto zmluvná podmienka je neprijateľná, pretože je ňou spotrebiteľ viazaný, aby kúpou služby u dodávateľa v prípade poškodenia poisteného vozidla si zakúpil aj ďalšiu službu, ktorou je oprava poisteného vozidla v opravovni preferovanej dodávateľom. Žalobkyňa v tejto súvislosti poukazuje na § 4 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorý žalovanému ako dodávateľovi zakazuje viazať poskytnutie služby na poskytnutie inej služby (viazanie predaja). V tomto ohľade je potrebné poukázať aj na § 2 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ktorý je základným ustanovením Občianskeho zákonníka garantujúcim zmluvnú slobodu. Toto zákonné ustanovenie umožňuje, aby si zmluvné strany upravili vzájomné práva a povinnosti odchylné od zákona iba vtedy, ak to zákon výslovne nezakazuje a ak nejde o kogentné ustanovenie zákona. Zmluvná sloboda tak nie je absolútna, pričom účelom tohto zákonného ustanovenia je aj ochrana objektívne odôvodnených záujmov tretích osôb a verejných záujmov. Preto ak Zmluvné dojednania v čl. IX ods. 2 písm. c) obsahujú takú zmluvnú podmienku, ktorou sa zmluvné strany odchytili od kogentných verejnoprávnych noriem chrániacich verejný záujem na ochrane a podpore hospodárskej súťaže, tak takáto zmluvná podmienka nemôže byť považovaná za platnú ani s poukazom na zmluvnú slobodu strán konania a to obzvlášť vtedy, ak ide o adhéznú zmluvu, kedy jedna zo zmluvných strán nemala možnosť ovplyvniť jej obsah. § 5 ods. 1 zákona o ochrane hospodárskej súťaže, ktorý zakazuje zneužívanie dominantného postavenia na relevantnom trhu, je kogentným zákonným

ustanovením, ktorého použitie zmluvné strany nemôžu nahradiť, vylúčiť či obmedziť zmluvným dojednaním.

8. V súvislosti s absolútnou neplatnosťou poslednej vety čl. IX ods. 2 písm. c) Zmluvných dojednaní žalobkyňa poukázala aj na rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 32Cb/51/2019 zo dňa 16.08.2021, v ktorom sa Okresný súd Bratislava I zaoberal totožnou zmluvnou podmienkou v Zmluvných dojednaniach žalovanej pre havarijné poistenie Autokomplet č. 911. Obdobne žalobkyňa poukázala aj na rozsudky Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 29Cb/51/2019 zo dňa 17.06.2021, sp. zn. 25Cb/24/2020 zo dňa 04.06.2021, sp. zn. 27Cb/26/2019 zo dňa 30.04.2021, sp. zn. 32Cb/171/2017 zo dňa 28.06.2021, sp. zn. 33Cb/166/2020 zo dňa 09.06.2022. Takisto sa s týmto právnym názorom stotožnil aj Mestský súd Bratislava III vo svojom rozsudku sp. zn. 33Cb/52/2021 zo dňa 22.06.2023. Žalobkyňa taktiež poukázala aj na rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 38Cb/41/2022 zo dňa 20.01.2023. Predmetom konania bola takmer totožná zmluvná podmienka v poistných podmienkach sesterskej spoločnosti žalovaného (KOMUNÁLNA poisťovňa a. s. Vienna Insurance Group) a išlo o obdobný skutkový stav. Oprava poisteného vozidla bola vykonaná v nezávislej (neautorizovanej) opravovni bez zmluvného

vzťahu s poisťovňou, ktorá poistenému vyúčtovala jednotkovú cenu práce vo výške 28 Eur bez DPH/NH. Poisťovňa sa v konaní bránila s poukazom na túto zmluvnú podmienku. Súd v uvedenom rozsudku dospel k záveru, že predmetná zmluvná podmienka je v rozpore s § 799 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa poukázala aj na čl. IX ods. 4 Zmluvných dojednaní, podľa ktorého je žalovaný oprávnený určiť žalobkyni opravovňu, v ktorej sa má oprava vykonať. Pokiaľ žalovaný žalobkyni opravovňu neurčil, tak nie je oprávnený použiť pri stanovení výšky poistného plnenia poslednú vetu čl. IX ods. 2 písm. c) Zmluvných dojednaní. V tejto súvislosti žalobkyňa poukázala na rozsudok Mestského súdu Bratislava III sp. zn. B1-35Cb/83/2022 zo dňa 24.08.2023, v ktorom sa súd zaoberal totožnou zmluvnou podmienkou v zmluvných dojednaniach žalovanej pre havarijné poistenie vozidiel Auto komplet č. 913 (totožné zmluvné podmienky). Rovnakým spôsobom rozhodol Mestský súd Bratislava III aj rozsudkom sp. zn. B1-35Cb/92/2022 zo dňa 14.09.2023. Žalovaný uvádza, že on vlastne neobmedzuje žalobkyňu pri výbere opravovne, ale iba stanovuje spôsob, akým dôjde k poskytnutiu poistného plnenia. Vzhľadom na takýto skutkový stav, kedy je dôvodom poskytnutia nižšieho poistného plnenia oprava Vozidla v nezávislej opravovni bez zmluvného vzťahu so žalovaným, sú akékoľvek vyjadrenia žalovaného o tom, že on vlastne žiadnym spôsobom neobmedzuje poistených pri výbere opravovne, iba účelovými tvrdeniami a prejavom alibizmu. Z predbežnej kalkulácie žalovaného, z oznámení o poistnom plnení a aj zo samotnej argumentácie žalovaného v jeho vyjadrení je zrejmé, že žalovaný poskytol žalobkyni nižšie poistné plnenie z dôvodu vykonania opravy Vozidla v nezávislej opravovni bez zmluvného vzťahu so žalovaným. Žalovaný na jednej strane alibisticky tvrdí, že žalobkyňu žiadnym spôsobom neobmedzuje pri výbere opravovne, avšak na strane druhej argumentuje, že žalobkyňa si mala byť vedomá toho, čo sa stane, ak si nechá svoje motorové vozidlo opraviť v nezávislej (neautorizovanej) opravovni bez zmluvného vzťahu so žalovaným. Ak žalovaný poskytuje nižší rozsah poistného plnenia tým poisteným, ktorí nerešpektujú pri výbere opravovne jej finančné záujmy, tak jednoznačne tým obmedzuje spotrebiteľov pri výbere opravovne. Spotrebiteľ sa totiž pri výbere opravovne rozhoduje pod

hrozbou sankcie, ktorou je nižší rozsah poistného plnenia. Žalovaný je povinný tak ako akýkoľvek iný podnikateľ rešpektovať pravidlá hospodárskej súťaže. Ide o kogentné právne normy, ktoré platia bez ohľadu na znenie poistných podmienok. Ustanovenia poistných podmienok, ktorých uplatňovanie vedie k porušovaniu týchto pravidiel, sú absolútne neplatné pre rozpor so zákonom a žalovaný sa nemôže na základe nich dovoľávať právnej ochrany pred súdom. Žalobkyňa poukázala aj na rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 9Csp/92/2017 zo dňa 01.02.2022, v ktorého odôvodnení súd rozvinul svoju argumentáciu ohľadom totožného protisúťažného správania sesterskej spoločnosti žalovaného, kedy vyslovene poukázal aj na predmetnú skutkovú podstatu zneužívania dominantného postavenia na relevantnom trhu a neposkytol právnu ochranu protisúťažnému správaniu poisťovateľa. Ďalej žalobkyňa uviedla, že v zmysle § 797 ods. 4 Občianskeho zákonníka bol žalovaný povinný riadne oznámiť žalobkyni dôvody zníženia poistného plnenia. Takýmto oznámením bolo oznámenie o poistnom plnení. Žalovaný v ňom uviedol, že určil ako primeranú jednotkovú cenu práce 23 Eur bez DPH/NH, pričom iba vo všeobecnosti uviedol, že táto cena podľa neho zodpovedá priemernej sadzbe NH neautorizovaných servisov v danom regióne a čase. Žalovaný takýmto spôsobom vymedzil dôvod zníženia poistného plnenia zodpovedajúci jednotkovej cene práce, ktorý v zmysle § 797 ods. 4 Občianskeho zákonníka nebol oprávnený dodatočne dopĺňať a meniť. V súdnom konaní je možné iba preskúmať správnosť postupu poisťovateľa a nie odstraňovať nedostatky a pochybenia pri šetrení poistnej udalosti. Žalovaný v oznámení o poistnom plnení vôbec neuviedol, že neposkytol poistné plnenie v cene opravy Vozidla na základe poslednej vety čl. IX ods. 2 písm. c) Zmluvných dojednaní. Žalovaný túto skutočnosť prvýkrát uviedol až vo svojom vyjadrení k žalobe. Žalovaný tak neprípustným spôsobom zmenil a doplnil dôvod zníženia poistného plnenia až v súdnom konaní. Z oznámenia o poistnom plnení a z vyjadrenia žalovaného vyplýva, že žalovaný neakceptoval ani maximálny cenový limit podľa poslednej vety čl. IX ods. 2 písm. c) Zmluvných dojednaní. Podľa žalovaného by mala primeraná jednotková cena práce predstavovať 23 Eur bez DPH/NH. Žalovaný vôbec neberie do úvahy značku a model opravovaného motorového vozidla a ani obdobie vykonania danej opravy, ale takéto jednotkové ceny práce priznáva iba na základe toho, že ide o nezávislú (neautorizovanú) opravovňu, ktorá s ním nie je v zmluvnom vzťahu. Žalovaný primeranosť ním tvrdenej jednotkovej ceny práce 23 Eur bez DPH/NH žiadnym spôsobom nezdôvodnil. V tejto súvislosti je opätovne potrebné zdôrazniť, že žalovaný pri výpočte primeraných cien NH nevychádza z trhových cien, ale z cien dojednaných medzi ním a jeho zmluvnými neautorizovanými opravovňami. Cenníky, ktoré žalovaný predkladá v súdnych konaniach ako dôkazy o primeranosti ním uvádzaných jednotkových cien práce, sú väčšinou v skutočnosti prílohy zmlúv o spolupráci medzi žalovaným a týmito jeho zmluvnými neautorizovanými opravovňami (napr.

konania vedené pred Mestským súdom Bratislava III pod sp. zn. B1-30Cb/79/2020, B1- 38Cb/6/2021 a B1-30Cb/1/2023). Jednotková cena práce dojednaná medzi žalovaným a jeho neautorizovanými zmluvnými opravovňami nemôže tvoriť referenčný rámec pre primeranú jednotkovú cenu práce v nezávislých opravovniach bez zmluvného vzťahu so žalovaným, ktorých jednotková cena práce je výsledkom dopytu a ponuky na relevantnom trhu. Žalovaný sa takýmto postupom zjavne snaží donútiť opravcu FOBIS, spol. s. r. o., aby aj napriek tomu, že nemá so žalovaným uzatvorenú takúto zmluvu, vykonával opravy kryté poisťením vozidiel u žalovaného za rovnakú jednotkovú cenu práce

ako jej neautorizované zmluvné opravovne. Ak by súd na základe poslednej vety čl. IX ods. 2 písm. c) Zmluvných dojednaní čo i len čiastočne zamietol žalobu, tak by tým v konečnom dôsledku poskytol právnu ochranu protisúťažnému správaniu žalovaného, čo je v právnom štáte s trhovou ekonomikou absolútne neakceptovateľné. Žalovaný sa nemôže v súvislosti s porušovaním pravidiel hospodárskej súťaže dovoliavať právnej ochrane na základe poisťných podmienok. Jednotková cena práce opravcu FOBIS, spol. s. r. o. je výsledkom ponuky a dopytu na relevantnom trhu opravovní. Ak tento opravca ako nezávislá opravovňa za svoje služby účtuje svojim zákazníkom jednotkovú cenu práce mierne prevyšujúcu ceny niektorých iných neautorizovaných opravovní, po ktorých opravárenských službách je na relevantnom trhu evidentne nižší dopyt, tak túto skutočnosť je žalovaný povinný rešpektovať. Ide o jednotkovú cenu práce, ktorú opravca účtuje svojim zákazníkom bez ohľadu na to, či ide o opravu hradenú poisťným plnením alebo o opravu hradenú z vlastných prostriedkov zákazníka. O neprimeranú jednotkovú cenu práce by išlo v prípade cenovej diskriminácie, kedy by opravca účtoval svojim zákazníkom v prípade opráv hradených poisťným plnením vyššie ceny vo výške cien autorizovaných opravovní s cieľom obohatiť sa takýmto spôsobom na úkor poisťovne. K takému niečomu v tomto prípade nedošlo, keďže jednotková cena práce vo výške 35 Eur bez DPH/NH je podstatne nižšia ako ceny autorizovaných opravovní. Cenovej diskriminácie sa dopustila žalovaný a nie opravca FOBIS, spol. s. r. o. Žalovaný nie je oprávnený prostredníctvom svojich poisťných podmienok diktovať opravovňam, aké ceny by si mali účtovať za svoje služby. Ďalej žalobkyňa uviedla, že zmluvná podmienka, akou je posledná veta čl. IX ods. 2 písm. c) Zmluvných dojednaní, nič nemení na tom, že žalovaný nie je oprávnený určovať výšku poisťného plnenia v závislosti od toho, v ktorej opravovni si poisťený nechal vykonať opravu poisteného vozidla. Táto zmluvná podmienka je oddeliteľná od zvyšku Zmluvných dojednaní. Zvyšné zmluvné ustanovenia v čl. IX ods. 2 Zmluvných dojednaní sú preto v zmysle § 41 Občianskeho zákonníka platné. Žalovaný je teda povinný poskytnúť žalobkyni poisťné plnenie bez akejkoľvek cenovej diskriminácie, čiže je povinný akceptovať obvyklé trhové jednotkové ceny práce (primerané náklady). Zneužívanie dominantného postavenia na relevantnom trhu vo forme nedovolenej cenovej diskriminácie sa netýka iba jednotkovej ceny práce, ale aj výšky lakovacieho koeficientu. Žalovaný odmieta v prípade opráv vykonaných nezávislými (neautorizovanými) nezmluvnými opravovňami akceptovať lakovací koeficient vo výške 130 %, hoci v prípade opráv vykonaných autorizovanými opravovňami takéto alebo dokonca aj vyššie lakovacie koeficienty akceptuje. Žalovaný totiž vychádza z predpokladu, že ak ide o nezávislú (neautorizovanú) opravovňu, tak tá by mala používať najlacnejšie a najmenej kvalitné lakovacie materiály. Žalovaný si v zmluvách o spolupráci so svojimi zmluvnými neautorizovanými opravovňami dojednáva ešte aj výšku lakovacieho koeficientu a následne sa snaží aj ostatné neautorizované opravovne znížením poisťného plnenia ich zákazníkom donútiť k tomu, aby aj ony účtovali nižšie lakovacie koeficienty. Výška lakovacieho koeficientu nezávisí od kategórie opravovne, ale od jej vstupných nákladov na lakovacie materiály a od ďalších faktorov, ku ktorým sa žalobkyňa vyjadrila už v žalobe. Nezávislé (neautorizované) opravovne môžu používať pri opravách motorových vozidiel rovnaké lakovacie materiály ako autorizované opravovne, čo odôvodňuje rovnako vysoký lakovací koeficient. V prípade opráv vykonaných autorizovanými opravovňami žalovaný takýmto spôsobom nespochybňuje ani postup opravy, spotrebu materiálu a ani nimi zostavené kalkulácie. Jediným skutočným dôvodom vzniku

tohto sporu je tá skutočnosť, že žalobkyňa pri výbere opravovne nerešpektovala finančné záujmy žalovaného a nechala si Vozidlo opraviť v nezávislej (neautorizovanej) nezmluvnej opravovni. Takáto cenová diskriminácia spotrebiteľa je neakceptovateľná aj z toho hľadiska, že žalobkyňa platí žalovanému poisťné v rovnakej výške ako zákazníci autorizovaných opravovní, na základe čoho by jej mali byť služby žalovaného poskytované v rovnakom rozsahu a za rovnakých podmienok ako zákazníkovi autorizovaných opravovní. Žalobkyňa ďalej poukázala na § 3 ods. 5 a § 4 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa, § 53 ods. 1 a 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 298 ods. 1 CSP. Zákon o

ochrane spotrebiteľa ako všeobecný predpis upravujúci ochranu spotrebiteľa zakazuje žalovanému ako dodávateľovi viazanie predaja. Žalovaný v tomto prípade viaže poskytovanie služby, ktorou je poskytovanie poisťnej ochrany, na ďalšie služby, ktorými sú opravárenské služby opravovní, ktoré on kvôli svojim finančným záujmom subjektívne preferuje. K viazaniu predaja dochádza práve poslednou vetou čl. IX ods. 2 písm. c) Zmluvných dojednaní, podľa ktorej rozsah poisťného plnenia závisí od toho, či spotrebiteľ v prípade poisťnej udalosti využije služby opravovní, ktoré preferuje žalovaný alebo služby iných dodávateľov. Žalovaný tak nezákonne pod sankciou nižšieho rozsahu poisťného plnenia núti spotrebiteľov k tomu, aby si nechali opraviť poistené vozidlá práve v tých opravovniach, ktoré on subjektívne preferuje. Poisťovňa nemôže podmieňovať poskytnutie poisťného plnenia v cene opravy zníženej iba o spoluúčasť tým, že si nechá spotrebiteľ opraviť poistené motorové vozidlo v opravovni, ktorú preferuje poisťovňa, pretože práve vtedy ide o neprípustné viazanie predaja. Žalovaný podmieňuje preplatenie ceny opravy zníženej iba o spoluúčasť na základe poisťnej zmluvy tým, že si žalobkyňa ako spotrebiteľka objedná opravárenskú službu u dodávateľa, ktorého žalovaný preferuje alebo u takého dodávateľa, s ktorým má žalovaný uzavretú zmluvu o spolupráci, čo jednoznačne predstavuje viazanie predaja. Takáto zmluvná podmienka obmedzuje princíp autonómie v súkromnoprávných vzťahoch proti vôli žalobkyne ako spotrebiteľky, ktorá nemala možnosť ovplyvniť obsah Zmluvných dojednaní. Ak zmluvná podmienka pre prípad poisťnej udalosti núti žalobkyňu pod hrozbou sankcie v podobe nižšieho rozsahu poisťného plnenia k tomu, aby využívala služby jednej skupiny dodávateľov a nevyužívala služby inej skupiny dodávateľov, tak ide o ustanovenie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, čo spôsobuje neprijateľnosť zmluvnej podmienky. Žalobkyňa v tejto súvislosti poukázala napr. na odôvodnenie rozsudku Mestského súdu Košice sp. zn. 26Cb/12/2023 zo dňa 27.10.2023 (bod 58) a odôvodnenie rozsudku Okresného súdu Košice I sp. zn. 26Cb/29/2021 zo dňa 09.11.2021 (bod 69). Ďalším dôvodom neplatnosti a neprijateľnosti danej zmluvnej podmienky je už vyššie uvedený rozpor s § 5 ods. 1 a ods. 3 písm. c) zákona o ochrane hospodárskej súťaže. Uplatňovanie tejto zmluvnej podmienky zo strany žalovaného vedie k vykorisťovateľskej protisúťažnej praktike, ktorá má za následok znižovanie spotrebiteľského prospechu v jeho typických formách, ktorými sú zúženie ponuky pre spotrebiteľa, zvyšovanie cien a zníženie kvality služieb. Zmluvné podmienky, na základe ktorých dochádza k zneužívaniu dominantného postavenia na relevantnom trhu zo strany dodávateľa, ktoré má za následok aj nesúťažné znevýhodnenie samotného spotrebiteľa (v tomto prípade nedovolaná cenová diskriminácia), sú takisto v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka neprijateľné. Zákon o ochrane hospodárskej súťaže je osobitným právnym predpisom upravujúcim ochranu spotrebiteľa, pričom pojem spotrebiteľ vymedzuje širšie ako zákon o ochrane spotrebiteľa a

Občiansky zákonník. Jeho predmetom je v zmysle § 1 ods. 1 aj vytváranie podmienok na ďalší rozvoj hospodárskej súťaže v prospech spotrebiteľov. Žalobkyňa na základe vyššie uvedeného navrhuje, aby súd postupom podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 298 ods. 1 CSP určil, že zmluvná podmienka uvedená v poslednej vete čl. IX ods. 2 písm. c) Zmluvných dojednaní pre havarijné poistenie Auto komplet č. 913, ktoré sú prílohou poisťnej zmluvy pre havarijné poistenie Auto Komplet uzavretej medzi žalobkyňou a žalovanou dňa 08.10.2018, v znení „V kalkulácii nákladov na opravu v nezmluvných, neautorizovaných opravovniach bude maximálne akceptovaná výška normohodiny na 25 EUR bez DPH.“ je neprijateľná, a preto neplatná.

9. Žalovaný v duplike opätovne poukázal na to, že v danom prípade sa jedná o dobrovoľné (havarijné) poistenie uzatvárané v zmysle ust. § 788 a nasl. Občianskeho zákonníka, kde sa práva a povinnosti účastníkov tohto právneho vzťahu spravujú predovšetkým poisťnou zmluvou a poisťnými podmienkami k tejto poisťnej zmluve, ktoré ešte bližšie špecifikujú práva a povinnosti účastníkov tohto právneho vzťahu. Podľa názoru žalovaného je tak v danom prípade rozhodujúce, že žalovaný v tomto prípade postupoval v súlade s príslušnými ustanoveniami Zmluvných dojednaní pre havarijné poistenie vozidiel Auto komplet č. 913 (ďalej aj ako „poisťné podmienky“), ktoré sú v zmysle Návrhu poisťnej zmluvy pre havarijné poistenie Auto komplet zo dňa 08.10.2018 súčasťou poisťnej zmluvy. Podstatné teda je, že žalovaný vzhľadom na to, že oprava poškodeného vozidla bola vykonaná v inom ako zmluvnom alebo autorizovanom servise poškodenému v danom prípade v súlade s článkom IX bod 2. písm. c) poisťných podmienok priznal cenu práce vo výške 23,00 EUR za hodinu bez DPH, t. j. v limite uvedenom v tomto ustanovení poisťných podmienok. Argumentáciu žalobkyne uvedenú v jej replike v súvislosti s cenou práce preto žalovaný považoval v celom rozsahu za bezpredmetnú, irelevantnú a účelovú, nakoľko žalobkyňa podpisom návrhu poisťnej zmluvy výslovne zobrala na vedomie, že v

prípade opravy vozidla v inom ako zmluvnom alebo autorizovanom servise jej bude priznaná cena práce maximálne vo výške 25,00 EUR za hodinu bez DPH. Žalovaný ďalej taktiež nesúhlasil s tvrdeniami žalobkyne, že ustanovenie článku IX bod 2. písm. c) poisťných podmienok predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku a má byť súdom vyhlásené za neplatné. Rozlišovanie medzi autorizovanými a neautorizovanými autoservismi má svoje opodstatnenie, ktoré spočíva napr. v tom, že autorizovaný servis napr. na rozdiel od neautorizovaných servisov uskutočňuje pravidelné školenie jeho pracovníkov (klampiarov, mechanikov, lakovníkov, elektromechanikov) u importéra danej značky pre slovenský trh, k opravám jednotlivých modelových radov danej značky, pričom výsledkom týchto školení sú odborné skúšky pracovníkov s následným certifikovaním pre opravy vozidiel danej značky, tieto školenia sú pritom na pravidelnej báze v závislosti od požiadaviek danej značky. Autorizovaný servis na rozdiel od neautorizovaného servisu ďalej napr. taktiež disponuje certifikátmi kvality podľa noriem výrobcu motorového vozidla, resp. certifikátmi kvality podľa noriem ISO, ako aj garantuje, že oprava vozidla je vykonaná v zmysle požiadaviek na kvalitu opravy daných výrobcom vozidla, resp. importérom danej značky pre daný trh a pod. Žalovaný preto v jeho poisťných podmienkach pri určení maximálnej ceny práce vo výške 25,00 EUR za deň bez DPH v prípade opravy poškodeného vozidla v inom ako zmluvnom alebo autorizovanom servise v jeho poisťných podmienkach zohľadnil práve aj vyššie uvedené relevantné rozdiely

medzi autorizovanými a neautorizovanými servismi. Žalovaný preto nesúhlasil a namietal voči tvrdeniam žalobkyne uvedeným v jej replike, že uplatňovaním tejto zmluvnej podmienky má dochádzať zo strany žalovaného k akejsi protisúťažnej praktike a mal za to, že toto ustanovenie nemožno v žiadnom prípade posudzovať ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. Žalovaný mal ďalej taktiež za to, že ako samotný návrh poisťnej zmluvy, tak aj samotné poisťné podmienky (vrátane predmetného článku IX bod 2. poisťných podmienok) sú formulované dostatočne jasne, určito a zrozumiteľne tak, že nie je žiadnym spôsobom narušaná zmluvná rovnosť medzi účastníkmi tohto poisťno-právneho vzťahu súkromnoprávneho charakteru. Žalovaný tak vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti preto celkovo považoval argumentáciu žalobkyne uvedenú v replike za bezpredmetnú a irelevantnú a v danom prípade neaplikovateľnú a bol toho názoru, že v danom prípade by mala prevažovať súdna ochrana súkromnoprávneho charakteru poisťno-právneho vzťahu založeného medzi žalobkyňou a žalovaným poisťnou zmluvou, nakoľko žalobkyňa podľa názoru žalovaného nepreukázala existenciu žiadneho verejného záujmu, ktorý by v danom prípade odôvodňoval prelomenie zásady individuálnej autonómie ako jednej zo základných zásad súkromného práva. Opačný prístup, t. j. nezohľadnenie skutočnosti, že poškodený a žalovaný sa zmluvne dohodli na tom, že v prípade opravy poškodeného vozidla v inom ako zmluvnom alebo autorizovanom servise bude maximálne akceptovaná výška normohodiny 25 EUR bez DPH, by tak podľa názoru žalovaného znamenalo aj nerešpektovanie princípu zmluvnej autonómie vyplývajúceho aj z čl. 2 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky. Vzhľadom na uvedené žalovaný zotrval na svojom pôvodnom stanovisku, v zmysle ktorého považoval žalobu v celom rozsahu za nedôvodnú, a to čo do samotnej istiny, ako aj úrokov z omeškania a súdu preto navrhol, aby žalobu v celom rozsahu zamietol a žalovanému priznal nahla trov konania v rozsahu 100 %.

10. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s nasledovnými listinnými dôkazmi: osvedčenie o evidencii časť I č. G., zápis o poškodení motorového vozidla zo dňa 25.08.2022, faktúra č. FA XXXXXXXX zo dňa 08.09.2022, posudok/kalkulácia spoločnosti Fobis, spol. s r.o. zo dňa 08.09.2022, oznámenie o vzniku škodovej udalosti z havarijného poistenia motorového vozidla zo dňa 08.09.2022, oznámenie o poistnom plnení zo dňa 20.09.2022, potvrdenie o úhrade faktúry č. FA XXXXXXXX, potvrdenie opravcu zo dňa 16.01.2023, zápis z obhliadky zo dňa 25.08.2022, posudok/kalkulácia č. XXXXXXXXXX zo dňa 25.08.2022, zápis o poškodení motorového vozidla zo dňa 25.08.2022, zmluvné dojednania pre havarijné poistenie vozidiel Auto komplet č. XXX, návrh poisťnej zmluvy pre havarijné poistenie Auto komplet zo dňa 08.10.2018, tabuľka: Porovnanie rozdielov v kalkuláciách opravcu a žalovanej (PU č. XXXXXXXXXX), rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 11C/14/2020-109 zo dňa 05.08.2022 (anonymizovaný). Ďalšie návrhy na vykonanie dokazovania strany sporu nemali, resp. na nich netrvali (ako vyplýva aj zo zápisnice z pojednávania zo dňa 02.06.2025).

11. Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledujúci skutkový stav: v konaní bolo nesporné, že žalobkyňa uzatvorila so žalovaným poisťnú zmluvu č. XXXXXXXXXX/X, predmetom ktorej je havarijné poistenie motorového vozidla vo vlastníctve žalobkyne zn. ŠKODA RAPID, ev. č. G., VIN: V.. Medzi stranami nebolo

sporné, že medzi poisteným a žalovaným ako poisťovateľom bola dohodnutá tzv. spoluúčasť vo výške 5 % škody na vozidle, najmenej však vo výške 150 Eur. Medzi stranami nebolo sporné ani to, že zmluvný vzťah medzi žalobkyňou ako poisteným a žalovaným ako poisťovateľom sa spravoval Zmluvnými dojednaniami pre havarijné poistenie vozidiel Auto komplet č. XXX (ďalej aj „VPP“). Podľa článku IX ods. 1 VPP, za škodu vzniknutú poistnou udalosťou poisťovňa poskytne poistné plnenie, v rozsahu podľa tohto článku alebo v rozsahu nákladov na znovuzriadenie zničeného alebo odcudzeného vozidla, maximálne však vo výške všeobecnej hodnoty vozidla v dobe bezprostredne pred poistnou udalosťou. Podľa článku IX ods. 2 písm. c) VPP, po vzniku poistnej udalosti je poisťovňa povinná hradiť primerané náklady na opravu alebo znovuzriadenie vozidla nasledovne: pri opravách v nezmluvných, neautorizovaných opravovniach sa za primerané náklady na opravu poškodeného vozidla budú považovať náklady stanovené poisťovňou po zdokladovaní rozsahu poškodenia vozidla. O týchto nákladoch bude poistený informovaný písomnou formou. V kalkulácii nákladov na opravu v nezmluvných, neautorizovaných opravovniach bude maximálne akceptovaná výška normohodiny na 25 EUR bez DPH. Podľa článku IX ods. 4 VPP, poisťovňa si vyhradzuje právo určiť opravovňu, v ktorej sa má oprava vykonať. Ak oprava nebude vykonaná v opravovni určenej poisťovňou, poisťovňa pri výpočte náhrady škody uplatní ceny platné v určenej opravovni. Podľa článku XVII ods. 27 VPP, autorizovaná opravovňa je obchodná spoločnosť alebo fyzická osoba - podnikateľ, ktorá má v obchodnom registri alebo v inom obdobnom registri zapísanú ako podnikateľskú činnosť predaj nových vozidiel príslušnej značky, ku ktorým zároveň poskytuje servisné a opravárenské služby. Podľa článku XVII ods. 28 VPP, zmluvná opravovňa poisťovne je obchodná spoločnosť alebo fyzická osoba - podnikateľ, ktorý má v predmete činnosti podľa obchodného registra alebo obdobného registra zapísanú opravárenskú činnosť vozidiel a zároveň má s poisťovňou podpísanú platnú zmluvu o spolupráci. Podľa článku XVII ods. 29 VPP, nezmluvná opravovňa poisťovne je obchodná spoločnosť alebo fyzická osoba - podnikateľ, ktorý má v predmete činnosti podľa obchodného registra alebo obdobného registra zapísanú opravárenskú činnosť vozidiel a nemá uzavretú zmluvu s poisťovňou a ani nie je autorizovanou opravovňou.

12. Medzi stranami nebolo sporné ani to, že dňa 19.08.2022 vo Y. X. G. došlo k poistnej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na predmetnom motorovom vozidle. Žalovaný predmetnú poistnú udalosť zaregistroval ako poistnú udalosť č. XXXXXXXXXXXX. Z faktúry č. FA XXXXXXXX súd zistil, že žalobkyňa si dala svoje poškodené motorové vozidlo opraviť u spoločnosti FOBIS, spol. s r. o., so sídlom Pri vinohradoch 269/J, 831 06 Bratislava - mestská časť Rača, IČO: 31 379 575 (ďalej len „opravca“), ktorý za opravu vozidla vystavil uvedenú faktúru dňa 08.09.2022 na sumu 1.988,12 Eur vrátane DPH, splatnú dňa 22.09.2022. V zmysle priloženej kalkulácie opravy spoločnosti FOBIS, spol. s r. o. zo dňa 08.09.2022 boli náhradné diely vo výške 43,43 Eur, mzda za prácu vo výške 441 Eur, vedľajšie náklady (ochranný náter spodku, konzervácia dutín, materiál, čiastka na ostatné práce) vo výške 70 Eur a náklady na lakovanie spolu vo výške 1.102,34 Eur (mzda za prácu vo výške 413 Eur a lak materiál vo výške 689,34 Eur). Cena za prácu bola vo výške 35 Eur/hod. a lakovacia konštanta bola vo výške 130 %.

13. V zmysle kalkulácie č. 9571105368 zo dňa 25.08.2022 predloženej žalovaným, boli náklady na opravu spolu vo výške 858,19 Eur bez DPH, t.j. 1.029,83 EUR vrátane DPH, z toho mzda za prácu vo výške 135,04 Eur, vedľajšie náklady vo výške 2 Eur a náklady na lakovanie spolu vo výške 721,15 Eur (mzda za prácu vo výške 191,71 Eur a lak materiál vo výške 529,44 Eur). Cena za prácu bola vo výške 16,67 Eur / hod. a lakovacia konštanta bola vo výške 100 %.

14. Medzi stranami nebolo sporné ani to, že žalovaný ukončil šetrenie poistnej udalosti dňa 19.09.2022. Oznámením o poistnom plnení zo dňa 20.09.2022 žalovaný oznámil žalobkyňi, že dňa 19.09.2022 ukončil šetrenie poistnej udalosti, pričom poistné plnenie vo výške 1.028,69 Eur poukázal v zmysle § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka priamo na účet opravcu. Súčasťou oznámenia o poistnom plnení bolo aj vyjadrenie likvidátora poistnej udalosti v nasledovnom znení: „Pri výpočte poistného plnenia boli do nákladov na opravu vozidla priznané alternatívne náhradné diely, primerané náklady na cenu práce pre neautorizovaný servis vo výške 23,00 EUR bez DPH/hod, ktoré zodpovedajú priemernej sadzbe normohodiny práce neautorizovaných servisov v danom regióne a čase. Do poistného plnenia boli priznané primerané náklady na lakovací materiál vypočítané v kalkulačnom programe (výška lakovacej konštanty 100 %). Výpočet poistného plnenia vykonaný v súlade so zápisom o poškodení vozidla

a kontrolnej kalkulácie poisťovne vyhotovenej v súlade so zdokumentovaným poškodením vozidla.“ Prílohou k oznámeniu o poistnom plnení bol výpočet výšky plnenia v nasledujúcom znení: „Faktúra za opravu vozidla: 1.988,12 EUR; Rozdiel medzi účtovanou a priznanou normohodinou: -809,43 EUR; Spolu priznané: 1.178,69 EUR; Spoluúčasť: -150,00 EUR; Poistné plnenie: 1.028,69 EUR; Platba k úhrade celkom 1.028,69 EUR“.

15. Podľa § 788 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) poistnou zmluvou sa poisťiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poisťiteľom poistnú zmluvu uzavrela, je povinná platiť poistné.

16. Podľa § 788 ods. 3 Občianskeho zákonníka súčasťou poistnej zmluvy sú všeobecné poistné podmienky poisťiteľa (poistné podmienky), na ktoré sa poistná zmluva odvoláva a ktoré sú k nej pripojené alebo boli pred uzavretím zmluvy tomu, kto s poisťiteľom zmluvu uzavrel, oznámené.

17. Podľa § 797 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na plnenie má, pokiaľ nie je v tomto zákone alebo v poistných podmienkach ustanovené inak, ten, na ktorého majetok, život alebo zdravie, alebo na ktorého zodpovednosť za škody sa poistenie vzťahuje (poistený).

18. Podľa § 797 ods. 2 Občianskeho zákonníka právo na plnenie vznikne, ak nastane skutočnosť, s ktorou je spojený vznik povinnosti poisťiteľa plniť (poistná udalosť).

19. Podľa § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka, plnenie je splatné do pätnástich dní, len čo poisťiteľ skončil vyšetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poisťiteľa plniť.

Vyšetrenie sa musí vykonať bez zbytočného odkladu; ak sa nemôže skončiť do jedného mesiaca po tom, keď sa poisťiteľ o poistnej udalosti dozvedel, je poisťiteľ povinný poskytnúť poistenému na požiadanie primeraný preddavok.

20. Podľa § 797 ods. 4 Občianskeho zákonníka, ak poisťiteľ odmietol plniť čo i len z časti, je povinný uviesť dôvod neplnenia alebo zníženia plnenia; tento dôvod nie je možné dodatočne meniť.

21. Podľa § 806 Občianskeho zákonníka z poistenia majetku má poistený právo, aby mu bolo poskytnuté plnenie vo výške určenej podľa poistných podmienok, ak sa poistná udalosť týka veci, na ktorú sa poistenie vzťahuje.

22. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

23. Aplikáciou citovaných ustanovení právnych predpisov na zistený skutkový stav a po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. V prvom rade považuje súd za potrebné uviesť, že aj keď poistné plnenie (na rozdiel od nároku na náhradu škody) je nárokom vyplývajúcim zo zmluvného vzťahu, v dôsledku čoho jeho vznik a výška sú podmienené a determinované dojednaniami v poistnej zmluve, resp. všeobecných poistných podmienkach (VPP), zmluvná úprava regulujúca poistné nároky musí obstáť v korelácii jednak so všeobecnou úpravou poistných zmlúv v Občianskom zákonníku, jej zmyslom a účelom a v prípade spotrebiteľských právnych vzťahov aj so spotrebiteľskou právnou ochranou. Zmluvné podmienky musia byť vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne. Na uvedené nemá žiaden vplyv ani poukaz žalovaného na to, že žalobkyňa poistnú zmluvu, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli všeobecné poistné podmienky, podpísala slobodne, nie v tiesni a pod nátlakom. Táto skutočnosť bez ďalšieho nezbavuje žalovaného (v postavení dodávateľa) zo zodpovednosti za obsah zmluvných dojednaní a vopred pripravených formulárových zmlúv, ktoré spotrebiteľ nemá možnosť individuálne ovplyvniť.

24. V predmetnej veci nebola medzi stranami sporu sporná existencia poistnej zmluvy, skutočnosti, že na vozidle došlo k poistnej udalosti, rozsah poškodení vozidla, a že žalovaný časť poistného plnenia žalobkyni uhradil. Spornou bola výška poistného plnenia, keďže nárok na poistné plnenie tak, ako bol zo strany žalobkyne uplatnený, jej žalovaný uhradil iba z časti. Žalovaný pritom v konaní poukazoval

na sporný článok IX ods. 2 písm. c) VPP, podľa ktorého pri opravách v nezmluvných, neautorizovaných opravovniach sa za primerané náklady na opravu poškodeného vozidla budú považovať náklady stanovené poisťovňou po zdokladovaní rozsahu poškodenia vozidla. O týchto nákladoch bude poistený informovaný písomnou formou. V kalkulácii nákladov na opravu v nezmluvných, neautorizovaných opravovniach bude maximálne akceptovaná výška normohodiny na 25 EUR bez DPH.

25. Žalovaný v konaní poukazoval aj na kalkuláciu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25.08.2022 (vypracovanú po obhliadke vozidla), podľa ktorej boli náklady na opravu spolu vo výške

1.029,83 EUR vrátane DPH, pričom z uvedenej kalkulácie vyplýva cena za prácu vo výške 16,67 Eur/hod bez DPH. Následne však žalovaný v Oznámení o poistnom plnení zo dňa 20.09.2022 žalobkyni oznámil, že poistné plnenie je vo výške 1.028,69 Eur, pričom jej uviedol, že pri výpočte poistného plnenia boli do nákladov na opravu vozidla priznané alternatívne náhradné diely, primerané náklady na cenu práce pre neautorizovaný servis vo výške 23,00 EUR bez DPH/hod, ktoré zodpovedajú priemernej sadzbe normohodiny práce neautorizovaných servisov v danom regióne a čase a do poistného plnenia boli priznané aj primerané náklady na lakovací materiál vypočítané v kalkulačnom programe (výška lakovacej konštanty 100 %). Z uvedeného oznámenia tak vyplýva, že žalovaný napokon namiesto pôvodne uvádzanej ceny za prácu vo výške 16,67 Eur/hod žalobkyni priznal cenu vo výške 23,00 Eur/hod (naproti tomu žalobkyňa požadovala cenu vo výške 35 Eur/hod). Zároveň uvedené oznámenie žalovaného na jednej strane navodzuje dojem, že žalovaný žalobkyni nepriznal celé, ňou požadované poistné plnenie, aj vo vzťahu k náhradným dielom (nakoľko žalovaný uviedol, že boli priznané alternatívne náhradné diely namiesto originálnych) a lakovaciemu materiálu (výška lakovacej konštanty 100 % namiesto požadovaných 130 %). Na druhej strane však žalovaný k predmetnému oznámeniu ako prílohu uviedol výpočet výšky plnenia, z ktorého vyplýva, že nepriznaná (žalovaná) suma vo výške 809,43 Eur predstavuje „Rozdiel medzi účtovanou a priznanou normohodinou“. V uvedenom výpočte sa už rozdiel medzi účtovanými a priznanými náhradnými dielmi a lakovacím materiálom vôbec nespomína. Uvedené oznámenie je tak zmätočné, keďže v písomnom odôvodnení uvádza ako dôvod zníženia poistného plnenia jednotkovú cenu práce, výšku lakovacieho koeficientu a cenu náhradných dielov, zatiaľ čo podľa prílohy tohto oznámenia by malo ísť iba o rozdiel v jednotkovej cene práce. Záverečnú (kontrolnú) kalkuláciu, z ktorej by vyplývalo, ktoré položky žalovaný napokon žalobkyni priznal, a ktoré nepriznal, a v akej výške, žalovaný súdu nepredložil.

26. Súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že v zmysle § 797 ods. 4 Občianskeho zákonníka bol žalovaný povinný riadne oznámiť žalobkyni dôvody zníženia poistného plnenia, pričom tieto dôvody nie je možné dodatočne meniť. Žalovaný v oznámení o poistnom plnení uviedol, že určil ako primeranú jednotkovú cenu práce 23 Eur bez DPH/NH, pričom iba vo všeobecnosti uviedol, že táto cena podľa neho zodpovedá priemernej sadzbe NH neautorizovaných servisov v danom regióne a čase. Žalovaný primeranosť ním tvrdenej jednotkovej ceny práce 23 Eur bez DPH/NH žalobkyni žiadnym spôsobom nezdôvodnil a ani v konaní pred súdom žalovaný žiadnym spôsobom nezdôvodnil, prečo v danom prípade za primeranú považoval práve cenu práce 23 Eur (napr. predložením cenníkov za opravu porovnateľných vozidiel relevantných v danom mieste a čase). Žalovaný tak nepreukázal, že by ním stanovená cena vychádzala z relevantného prieskumu trhu. Žalovaný v danom prípade neakceptoval ani maximálny cenový limit (25 Eur) podľa poslednej vety čl. IX ods. 2 písm. c) VPP, pričom však vôbec neodôvodnil, prečo by mala primeraná jednotková cena práce predstavovať 23 Eur bez DPH/NH. Z uvedeného tak nie je zrejmé, či žalovaný berie do úvahy značku a model opravovaného motorového vozidla a obdobie a región vykonania danej opravy. Poistné plnenie bolo zo strany žalovaného podľa názoru súdu znížené s uvedením všeobecného odôvodnenia, z ktorého nie je zrejmé, akým spôsobom bolo poskytnuté poistné plnenie určené. Súd tak konštatuje, že oznámenie

o poistnom plnení je formulované značne všeobecne, zníženie poistného plnenia v ňom nie je riadne zdôvodnené, pričom je evidentné, že sa zníženie poistného plnenia týka aj iných fakturovaných položiek, ktoré žalovaný v oznámení o poistnom plnení vôbec neuviedol. Oznámenie o poistnom plnení neobsahuje ani len sumárny rozpis rozdielov medzi kalkuláciou opravcu a kalkuláciou žalovaného. Takéto oznámenie o poistnom plnení podľa názoru súdu nespĺňa obsahové náležitosti v zmysle § 797 ods. 4 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého bol žalovaný povinný riadnym spôsobom a konkrétne

vysvetliť dôvody zníženia poistného plnenia. Postup žalovaného pri prešetrovaní poistnej udalosti a závery tohto prešetrovania sú tak značne nepreskúmateľné.

27. Podľa názoru súdu bolo povinnosťou žalovaného, disponujúceho kvalifikovaným personálom, v zmysle ust. § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka s odbornou starostlivosťou vykonať šetrenie za účelom zistenia výšky poistného plnenia, v danom prípade aj za zohľadnenia spotrebiteľského charakteru daného vzťahu (keďže predmetný poistný vzťah bol vzťahom fyzickej osoby - spotrebiteľa a poisťovne). Ak pri šetrení poistnej udalosti žalovaný dospel k nezrovnalostiam, nemôže ľarchu preukázania sporných položiek preniesť na poisteného a vec uzavrieť poskytnutím poistného plnenia v nižšej, ako poisteným požadovanej výške, bez riadneho (nielen formálneho) odôvodnenia vlastného šetrenia poistnej udalosti. V prípade pochybností o neprimerane účtovaných položkách bol žalovaný túto nezrovnalosť povinný prostredníctvom autoopravovne preveriť a nie bez ďalšieho a bližšieho zdôvodnenia pristúpiť k poskytnutiu poistného plnenia v nižšej, ako požadovanej výške. Žalovaný za účelom riadneho zistenia skutočných nákladov opravcu nekontaktoval a z pohľadu súdu za dostatočné šetrenie poistnej udalosti nemožno okrem obhliadky motorového vozidla považovať len samotné porovnanie nákladov v automatizovanom systéme poisťovne. Suplovať šetrenie poistnej udalosti žalovaného nie je úlohou súdu, jeho úlohou je len posúdiť oprávnenosť uplatneného nároku, ktorý však súd aj s ohľadom na žalobcom namietaný princíp právnej istoty a predvídateľnosti práva a aj odklon od ustálenej rozhodovacej praxe v časti týkajúcej sa dôvodnosti nepriznaných nákladov na cenu práce a lakovacej konštanty nijako nevyhodnotil a veľmi stroho odôvodnil (obdobne pozri rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5Cob/208/2024 zo dňa 29.10.2024, bod 66. odôvodnenia).

28. Súd zdôrazňuje, že ak žalovaný nezahrnul do poistného plnenia všetky fakturované položky, resp. ich znížil, tak práve on by mal v zmysle § 797 ods. 4 Občianskeho zákonníka vysvetliť, z akého konkrétneho dôvodu by malo ísť o neúčelné alebo neprimerané náklady opravy vozidla a nie len paušálne uvádzať, že to, čo nie je uvedené v jeho vlastnej kalkulácii zostavenej na základe jeho vlastných vstupných údajov, je automaticky neprimerané a neúčelné. Úlohou žalobkyne a ani súdu nie je iniciatívne zisťovať a vyhladávať, ktoré fakturované položky z kalkulácie nákladov na opravu žalovaný vôbec nepriznal, príp. priznal v nižšej sume a čo by malo byť dôvodom takéhoto postupu, pretože to je úloha žalovaného. V danom prípade žalovaný pri šetrení poistnej udalosti postupoval tak, že výška poistného plnenia závisela od kalkulácie žalovaného, ktorú žalovaný riadne nezodôvodnil ani nepreukázal, a do ktorej žalovaný svojvoľne zadával vlastné vstupné údaje, čo má v konečnom dôsledku za následok to, že žalovaný jednostranne a až po poistnej udalosti

stanovuje rozsah poistného plnenia, čo je podľa názoru súdu v rozpore s § 788 ods. 1 a § 806 Občianskeho zákonníka.

29. Uvedený postup žalovaného mu tak umožňuje určiť de facto akúkoľvek výšku poistného plnenia, a to bez jasne stanovených kritérií, bez náležitého objasnenia, ako žalovaný určil napr. sumu za normohodinu, bez akýkoľvek ďalších kritérií výpočtu. Žalovaný si týmto ustanovením VPP, ktoré mu takýto postup umožňujú, a jeho následnou aplikáciou v podstate vyhradzuje právo jednostranne rozhodnúť o výške poistného plnenia bez náležitého odôvodnenia, bez ohľadu na reálne trhové podmienky a ďalších objektívnych skutočností ako je napr. značka vozidla. Poistený ako spotrebiteľ tak nie je vopred informovaný o tom, na základe akých konkrétnych kritérií žalovaný určí výšku poistného plnenia. Z uvedeného vyplýva, že postup žalovaného pri likvidácii poistnej udalosti je nepreskúmateľný, nekonzistentný, a bez náležitého odôvodnenia, čo žalovanému umožňuje priznávať rôznu výšku poistného plnenia. Samotné znenie čl. IX ods. 2 písm. c) VPP je tak v kontexte vyššie uvedeného podľa názoru súdu neurčité, nakoľko na základe neho nie sú jednoznačne určené kritériá pre stanovenie výšky poistného plnenia. V tomto prípade tak rozsah poistného plnenia nemožno považovať za dohodnutý, ale jednostranne určovaný poisťovňou, čo vytvára priestor na svojvôľu a zásah do právnej istoty poisteného. Takéto konanie však podľa názoru súdu nemôže požívať právnu ochranu. Súd preto neprihliadol na čl. IX ods. 2 písm. c) VPP a žalobou uplatnený doplatok poistného plnenia považoval za dôvodný a zodpovedajúci primeraným nákladom na opravu motorového vozidla (v zmysle čl. IX ods. 2 VPP veta prvá VPP). Súd zdôrazňuje, že prípadná neplatnosť čl. IX ods. 2 písm. c) VPP nespôsobuje neplatnosť celej poistnej zmluvy (§ 41 Občianskeho zákonníka) ani ostatných ustanovení VPP. Ak v danom prípade nemožno aplikovať čl. IX ods. 2 písm. c) VPP, je podľa názoru súdu namieste aplikácia práve čl. IX ods. 2

veta prvá VPP, podľa ktorého po vzniku poisťnej udalosti je poisťovňa povinná hradiť primerané náklady na opravu alebo znovuzriadenie vozidla.

30. Súd mal v konaní za preukázané, že žalovaný síce namietal dôvodnosť žalobkyňou požadovanej sumy vo výške 809,43 Eur, avšak na preukázanie svojich tvrdení nepredložil žiadne relevantné dôkazy, ktoré by nasvedčovali, že žalobkyňa si neuplatnila správnu výšku zodpovedajúcu rozsahu účtovaných prác a účtovaného množstva lakovacieho materiálu potrebných pre konkrétnu opravu poškodeného motorového vozidla s ohľadom na mieru a charakter jeho poškodenia, čím neuniesol dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení. Žalovaný nepreukázal, že účtované práce a materiál, ktoré si žalobkyňa uplatnila, nezodpovedajú potrebe konkrétnej opravy. V nadväznosti na vyššie uvedené súd zdôrazňuje, že žalovaný mal v prípade svojho nesúhlasu so zaslaným vyúčtovaním žalobkyni uviesť, prečo mal byť použitý iný lakovací koeficient, ako ten, ktorý použil poškodený (poistený) a nie prenášať na ňu povinnosť na zaplatenie nákladov na opravu poškodeného motorového vozidla.

31. Nad rámec zároveň súd poukazuje na to, že žalovaný nepostupoval ani podľa článku IX ods. 4 VPP, z ktorého vyplýva, že poisťovňa si vyhradila právo určiť opravovňu, v ktorej sa má vykonať oprava poškodeného motorového vozidla s tým, že ak nebude vykonaná v

opravovni určenej poisťovňou, táto si pri výpočte náhrady škody uplatní ceny platné v určenej opravovni. V konaní nebolo preukázané, že by žalobca určil žalobkyni konkrétnu opravovňu (servis), v ktorej sa má vykonať oprava poškodeného motorového vozidla.

32. Zároveň má súd za to, že zmluvná podmienka obsiahnutá v spornom článku IX ods. 2 písm. c) VPP je podľa názoru súdu nepoužiteľná aj z dôvodu, že zmluvné dojednania v čl. XVII ods. 27 VPP definujú autorizovanú opravovňu ako obchodnú spoločnosť alebo fyzickú osobu - podnikateľa, ktorý má v obchodnom alebo inom obdobnom registri zapísaný ako podnikateľskú činnosť predaj nových vozidiel príslušnej značky, ku ktorým poskytuje servisné a opravárenské služby. Súd poukazuje na to, že takejto definícii autorizovanej opravovne nezodpovedá žiadna opravovňa, pretože zápis podnikateľskej činnosti v obchodnom registri a v živnostenskom registri neobsahuje konkrétnu značku vozidiel, ku ktorej sa vzťahuje predaj alebo servis vozidiel. V podmienkach SR je preto táto definícia neaplikovateľná. Neautorizovanú opravovňu zmluvné dojednania priamo nedefinujú, v čl. XVII ods. 29 VPP definujú iba nezmluvnú opravovňu a to tým spôsobom, že ide o opravovňu, ktorá nemá s poisťovňou uzavretú zmluvu o spolupráci a nie je autorizovaná. V tejto súvislosti súd poukazuje na § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého by sa mali nejednoznačné zmluvné podmienky interpretovať v prospech spotrebiteľa. Súd zdôrazňuje, že je to práve žalovaný ako dodávateľ, ktorý je zodpovedný za obsah zmluvných dojednaní a vopred pripravených formulárových zmlúv, ktoré žalobkyňa ako spotrebiteľ nemá možnosť individuálne ovplyvniť. Z dôvodu nejednoznačnej a nepoužiteľnej definícii autorizovanej a neautorizovanej opravovne nemožno podľa názoru súdu použiť ani poslednú vetu čl. IX ods. 2 písm. c) VPP, ktorá stanovuje pre opravy vykonané neautorizovanými opravovňami nižší rozsah poisťného plnenia ako v prípade opráv vykonaných autorizovanými opravovňami (obdobne pozri bod 22. odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2Cob/91/2023 zo dňa 16.01.2024). Žalovaný taktiež v konaní nepreukázal, že by v súlade s čl. IX ods. 2 písm. c) VPP žalobkyňu písomne informoval po zdokladovaní rozsahu poškodenia vozidla o primeraných nákladoch na opravu, čo tiež vylučuje použitie tohto zmluvného ustanovenia.

33. Vzhľadom na vyššie uvedené súd dospel k záveru, že postup žalovaného, ktorý žalobkyni poskytol poisťné plnenie v nižšej sume z dôvodu neprimeraných nákladov na cenu práce a lakovací materiál, bol nesprávny. Súd zdôrazňuje, že pre účinné popretie skutkových tvrdení platia rovnaké požiadavky ako pre predkladanie skutkových tvrdení, to znamená, že protistrana, v tomto prípade žalovaný, mal nielen popierať tvrdenia žalobkyne, ale mal uviesť vlastné tvrdenia a tieto mal preukázať, resp. predložiť alebo navrhnúť dôkazy na preukázanie týchto svojich tvrdení. Súd konštatuje, že dôkazné bremeno je inštitútom procesného práva, pretože je nerozlučne spojené s civilným sporovým konaním, a to bremenom tvrdenia, a prejavuje sa vo výsledku sporu. V sporovom konaní sú strany sporu povinné označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd dospel k záveru, že žalobkyňa v konaní uniesla dôkazné bremeno, nakoľko skutkovými tvrdeniami preukázala opodstatnenosť uplatneného nároku vo vzťahu k právnomu základu ňou uplatneného nároku na úhradu poisťného plnenia (najmä predložením

faktúry za skutočne vynaložené, primerané náklady na opravu vozidla) a to na rozdiel od žalovaného, ktorý neunesol dôkazné bremeno z dôvodov ako je vyššie uvedené

(obdobne pozri rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Cob/131/2023 zo dňa 18.07.2024). Súd poukazuje na to, že žalovaný určil poisťné plnenie bez relevantného odborného odôvodnenia a bez predloženia akýchkoľvek cenníkov, z ktorých by vyplývalo, že žalobkyňou požadované plnenie predstavuje neprimerané náklady na opravu vozidla. Žalovaný však bol povinný riadne odôvodniť odmietnutie poisťného plnenia v celom uplatnenom rozsahu, a keďže tak neurobil, neunesol dôkazné bremeno ním tvrdených skutočností.

34. Navyše, bez ohľadu na vyššie uvedené, súd za problematickú považoval aj samotnú limitáciu normohodiny opravárenských prác v dôsledku rozdielného postavenia zmluvných/nezmluvných, autorizovaných/nea autorizovaných servisov v čl. IX ods. 2 písm. c) VPP. Súd v tejto súvislosti poukazuje na nejednotnosť rozhodovacej činnosti, keď súdy na jednej strane nepovažujú za správne rozdielne pristupovať k výške poisťného plnenia v závislosti od typu autoservisu, v ktorom bola oprava havarijne poisteného motorového vozidla vykonaná (napr. rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Co/51/2024, 1Cob/76/2019, 5Cob/148/2024, 6Cob/131/2023, 5Cob/208/2024), na strane druhej súdy dospeli aj k opačnému záveru (napr. rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Cob/250/2022, 1Cob/111/2022). Súd sa skôr prikláňa k názoru, že neexistuje žiaden zákonný podklad pre rozdielne posudzovanie výšky poisťného plnenia v závislosti od druhu autoservisu, v ktorom bola vykonaná oprava havarijne poisteného motorového vozidla. Ak má opravovňa zapísaná ako predmet podnikania opravy cestných motorových vozidiel, v zásade neprináleží žalovanému rozlišovať subjekty vykonávajúce opravy motorových vozidiel na autorizované/nea autorizované či zmluvné/nezmluvné servisy. Ak sa žalobkyňa rozhodla realizovať opravu v tzv. neautorizovanom/nezmluvnom servise, automaticky to neznamena, že náklady, ktoré boli vynaložené, neboli dôvodné a účelné na uvedenie veci (vozidla) do pôvodného stavu. Podľa súdu neexistuje reálny rozdiel medzi kvalitou a kvantitou práce autorizovaných, resp. zmluvných a neautorizovaných, resp. nezmluvných servisov. Samotná skutočnosť, že ide o neautorizovaný, resp. nezmluvný servis, neovplyvňuje kvalitu vykonanej práce. Objemový a časový úsek danej práce je odvodený od zložitosti úkonu a dôsledkov škodovej udalosti. V predmetnom prípade opravu poškodeného motorového vozidla vykonal neautorizovaný servis, ktorý má v obchodnom registri ako predmet podnikania zapísanú opravu cestných motorových vozidiel. Všetky servisy majú rovnaké postavenie a aj s poukazom na ochranu hospodárskej súťaže a európsku legislatívu podporenú nadnárodnou súdnou praxou nie je možné preferovať či zvýhodňovať len niektoré z nich. Uvedené vyplýva aj z nariadenia (Komisie EÚ) č. 330/2010 zo dňa 20.04.2010 o uplatňovaní článku 101 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie na kategórie vertikálnych dohôd a zosúladených postupov a nariadenia komisie (EÚ) č. 461/2010 z 27.05.2010 o uplatňovaní čl. 101 ods. 3 Zmluvy o fungovaní európskej únie na kategórie vertikálnych dohôd a zosúladených postupov v sektore motorových vozidiel, ktoré sa vzťahuje najmä k predajnému trhu (tzv. blokovaná výnimka), a v zmysle ktorého majú všetky servisy rovnaké postavenie a nie je prípustné zvýhodňovať či znevýhodňovať niektoré z nich. Ak daný servis má oprávnenie na vykonávanie opravárenskej činnosti môže poskytovať rovnako kvalitné služby ako akýkoľvek iný servis. Aj podľa praxe a usmernení Európskej únie, ak servis dodrží technologický postup daný výrobcom či presnú špecifikáciu povolených náhradných dielov a

náplní, nemôže byť návšteva servisu mimo servisnej siete výrobcu dôvodom k strate garancií, resp. spochybňovaniu kvality opráv a následne dôvodom neposkytnutia časti poisťného plnenia. Rovnako je potrebné uviesť, že ceny na trhu sú tvorené všetkými servismi, bez ohľadu na to, či sa jedná o servisy zmluvné, nezmluvné, autorizované, neautorizované. Nemožno súhlasiť ani s názorom žalovaného, že týmto spôsobom nenúti poisteného k výberu určitého servisu, čo sa rozchádza s tým, že v závislosti od výberu servisu priamo podmieňuje výšku poisťného plnenia. Uvedeným spôsobom žalovaný núti spotrebiteľa, aby si v prípade poškodenia vozidla zakúpil službu v ním preferovanom autoservise, čím výrazným spôsobom zasahuje do jeho práv a neprípustne obmedzuje základných princíp autonómie v zmluvných vzťahoch, v dôsledku čoho sa takáto zmluvná podmienka javí ako neprijateľná a v rozpore s § 4 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia poisťnej zmluvy a nemôže preto požívať právnu ochranu (obdobne pozri rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Co/51/2024 zo dňa 30.07.2024, rozsudok Krajského súdu Košice zo dňa 19.11.2020, sp. zn. 5Co/383/2019, zo dňa 11.01.2022, sp. zn. 3Cob/143/2020, rozsudok Okresného súdu Košice

I zo dňa 09.12.2020, sp. zn. 30Cb/11/2020). Bez ohľadu na to, či k vykonaniu opravy dôjde v zmluvnom/nezmluvnom či autorizovanom/neautorizovanom servise, žalovanému zostáva zachovaná možnosť verifikovať primeranosť a účelnosť vyúčtovaných nákladov na opravu motorového vozidla. V danom prípade však žalovaný nenamietal nedodržanie predpísaného technologického postupu či iné nedostatky pri oprave motorového vozidla neautorizovaným servisom a zníženie poistného plnenia oprel výlučne o sporný čl. IX ods. 2 písm. c) VPP, ktorý výšku poistného plnenia determinuje postavením autoservisu vykonávajúceho opravu. Aj z uvedeného dôvodu tak súd neprihliadol na čl. IX ods. 2 písm. c) VPP, ktoré neprípustne výšku poistného plnenia robí závislou od toho, či opravu motorového vozidla vykonal autorizovaný/neautorizovaný servis, zmluvný/nezmluvný servis.

35. V tejto súvislosti súd poukazuje predovšetkým na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5Cob/208/2024 zo dňa 29.10.2024, v ktorom odvolací súd upozornil na „bohatú judikatúru všetkých stupňov súdov, napr. rozsudky Krajského súdu Košice zo dňa 29.09.2020, sp. zn. 4Cob/67/2020, zo dňa 29.09.2020, sp. zn. 4Cob/77/2020, zo dňa 17.12.2020, sp. zn. 4Cob/153/2020, zo dňa 11.01.2022, sp. zn. 3Cob/143/2020, zo dňa 15.07.2020, sp. zn. 4Cob/20/2020, zo dňa 19.11.2020, sp. zn. 5Co/383/2019, zo dňa 27.07.2023, sp. zn. 3Cob/165/2022, zo dňa 28.02.2023, sp. zn. 4Cob/158/2022, rozsudky Krajského súdu Prešov zo dňa 25.06.2020, sp. zn. 20Co/121/2019, zo dňa 05.05.2021, sp. zn. 23Co/23/2020, rozsudky Krajského súdu Bratislava zo dňa 09.06.2021, sp. zn. 4Cob/16/2021, zo dňa 18.06.2020, sp. zn. 1Cob/76/2019, zo dňa 29.03.2022, sp. zn. 2Cob/39/2020, rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 21.09.2017, sp. zn. 4Cob/16/2021, rozsudok NS SR sp. zn. 1Cdo/152/2009 zo dňa 27.01.2009 a množstvo ďalších. Táto judikatúra by mala žalovanú viesť k prehodnoteniu svojich zmluvných dojednaní a odstráneniu neplatnosti v danom prípade čl. IX ods. 2 písm. c) zmluvných dojednaní pre havarijné poistenie vozidiel Auto komplet č. 911.“ S ohľadom na uvedené mal súd za to, že vykonanie opravy nezmluvným či neautorizovaným servisom samo o sebe bez ďalšieho nediskvalifikuje poisteného z možnosti preplatenia normohodiny práce účtovanej týmto autoservisom.

36. Záverom súd považuje za potrebné vyjadriť sa k návrhu žalobkyne, ktorá v replike žiadala, aby súd postupom podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 298 ods. 1 CSP určil, že zmluvná podmienka uvedená v poslednej vete čl. IX ods. 2 písm. c) Zmluvných dojednaní pre havarijné poistenia Auto komplet č. 913, ktoré sú prílohou poistnej zmluvy pre havarijné poistenie Auto Komplet uzavretej medzi žalobkyňou a žalovanou dňa 08.10.2018, v znení „V kalkulácii nákladov na opravu v nezmluvných, neautorizovaných opravovniach bude maximálne akceptovaná výška normohodiny na 25 EUR bez DPH.“ je neprijateľná, a preto neplatná. Uvedený návrh súd neposúdil ako zmenu žaloby podľa § 140 CSP, nakoľko sa uvedeným návrhom nerozširuje uplatnené právo ani sa neuplatňuje iné právo, pričom sa nejedná ani o podstatnú zmenu alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe. Žalobkyňa ani tvrdila, že by v danom prípade išlo o zmenu žaloby, o prípustnosti ktorej je potrebné, aby rozhodol súd. Žalobkyňa už v žalobe poukazovala na to, že v prípade čl. IX ods. 2 písm. c) VPP sa podľa jej názoru jedná o neprijateľnú podmienku, a preto neplatnú. Navyše, podľa § 298 ods. 1 CSP súd môže v rozsudku aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky. Rozhodnutie súdu, ktorým určí zmluvnú podmienku za neprijateľnú teda nie je viazané na návrh strany sporu a súd tak môže urobiť aj bez návrhu, ak dospeje k takémuto záveru. Vzhľadom na uvedené, nakoľko súd dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na vyslovenie zmluvnej podmienky obsiahnutej v čl. IX ods. 2 písm. c) VPP za neprijateľnú, súd o tomto návrhu žalobkyne nerozhodoval samostatným výrokom, ale sa s ním vysporiadal iba v odôvodnení rozsudku. K samotnej neprijateľnosti zmluvnej podmienky obsiahnutej v čl. IX ods. 2 písm. c) VPP súd uvádza, že predmetné zmluvné dojednanie upravuje poistné plnenie, a teda ide o ustanovenie týkajúce sa hlavného predmetu plnenia z poistnej zmluvy. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“); to však neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia. Z uvedeného dôvodu, nakoľko zmluvná podmienka obsiahnutá v čl. IX ods. 2 písm. c) VPP sa týka hlavného predmetu plnenia, nemôže podľa názoru súdu ísť o neprijateľnú podmienku podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka a teda nemožno podľa § 298 ods. 1 CSP samostatným výrokom rozsudku vysloviť, že táto zmluvná podmienka je neprijateľná, a preto z uvedeného dôvodu neplatná.

37. O úrokoch z omeškania s plnením peňažného dlhu a o ich výške rozhodol súd podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. Žalovaný sa dostal s plnením peňažného dlhu do omeškania, preto ho súd zaviazal aj k zaplateniu úroku z omeškania vo výške 6,25 % ročne (t. j. vo výške o päť percentuálnych bodov vyššej ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania) od 05.10.2022 do zaplatenia tak, ako si to žalobkyňa uplatnila v žalobe (poisťovňa skončila šetrenie dňa 19.09.2022, lehotu na poskytnutie poistného plnenia tak mala v súlade s § 797 ods. 3 prvá veta Občianskeho zákonníka 15 dní, t.j. do 04.10.2022. Uplynutím 15 dní sa pohľadávka stala splatnou a teda dňa 05.10.2022 sa žalovaný dostal do omeškania). Pokiaľ poisťovňa nesplní svoj záväzok riadne a včas, t. j. neposkytne plnenie v celom jeho rozsahu v lehote splatnosti určenej zákonom, dostáva sa do omeškania, čo znamená právo žalobcu popri

plnení požadovať aj úroky z omeškania. Výklad, v rámci ktorého by nebolo možné priznať v prebiehajúcom sporovom konaní úroky z omeškania, by nezodpovedal zmyslu a účelu zákona. Nezodpovedá spravodlivému usporiadaniu vzťahov, aby poisťovňa zodpovednosť za svoje nesprávne posúdenie povinnosti poskytnúť plnenie prenášala na poškodeného. Obdobný záver vyplýva aj z rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1Cob/100/2019 z 21.05.2020, sp. zn. 2Cob/200/2019 z 29.09.2020, sp. zn. 4Cob/88/2021 z 29.09.2022. Poisťovne ako právnické osoby súkromnoprávnej povahy majú totiž všetky kapacity na to, aby dokázali preukázaný nárok riadne a včas prešetriť a poskytnúť odborné stanovisko. Je rovnako dôležité zdôrazniť, že poškodení budú mať voči poisťovateľom v drvivej väčšine prípadov postavenie de facto slabšej strany. Pokiaľ by pre úplné vylúčenie hradenia úrokov z omeškania stačilo uviesť dôvody odmietnutia plnenia, a to bez ohľadu na ich kvalitu či opodstatnenosť nároku poškodeného, nedalo by sa hovoriť o preventívnej, represívnej, ani satisfakčnej funkcii úrokov z omeškania.

38. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP, keď úspešnej žalobkyni priznal voči neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd v súlade s ust. § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní, odo dňa jeho doručenia, na tunajšom súde, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré

predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.